

SOBAT

VOMI

CRUISE VAKANTIES 2010 MET M.P.S. BRILLANT

Welkom bij BTR International River Cruises

Nieuwe vakantie seizoenen bezorgen velen de kriebels. Dat is ook het geval bij BTR International River Cruises, die voor de komende vakantieperiode een fors aantal riviercruises voor u heeft gepland met het eigen cruiseschip M.P.S. Brillant. U wordt door gezelligheid en sfeer omringd. Het passagiersschip is namelijk gedeeltelijk gerenoveerd en vernieuwd en dat heeft tot gevolg gehad dat ontelbare cruiseliefhebbers hun (voordelige) cruisevakantie bij BTR International River Cruises boeken.

De M.P.S. Brillant is één van de intiemste en gezelligste passagiersschepen voor riviercruises in Nederland. De verzorging is 'vorstelijk', de ambiance 'waardig en gezellig'.

Openings- en eindseizoen cruises

Voor de opening en sluiting van het seizoen heeft BTR International River Cruises een spectaculaire aanbieding voor u: een geheel verzorgde 8-daagse cruise voor slechts € 399,- per persoon.

8 daagse riviercruises verrassend geprijsd!

13 mrt.	Rijn cruise naar Rudesheim & Mainz	€ 399,-	28 aug.	Nood-Nederland Cruise naar Texel	€ 598,-
20 mrt.	Rijn & Moezelcruise naar Cochem & Zell	€ 399,-	4 sept.	Rijn cruise naar Rudesheim & Mainz	€ 598,-
27 mrt.	Rijn cruise naar Rudesheim & Mainz	€ 498,-	11 sept.	Rijn & Moezelcruise naar Cochem & Zell	€ 598,-
3 april	Rijn & Moezelcruise naar Cochem & Zell	€ 498,-	18 sept.	Zeelandcruise naar Veere & Middelburg	€ 538,-
24 april	Rijn cruise naar Rudesheim & Mainz	€ 498,-	25 sept.	Rijn cruise naar Rudesheim	€ 538,-
19 juni	Rijn & Moezelcruise naar Cochem & Zell	€ 538,-	2 okt.	Nood-Nederland Cruise naar Texel	€ 538,-
26 juni	Zeelandcruise naar Veere & Middelburg	€ 598,-	9 okt.	Rijn cruise naar Rudesheim & Mainz	€ 498,-
3 juli	Rijn cruise naar Rudesheim	€ 598,-	23 okt.	Rijn cruise naar Rudesheim & Mainz	€ 498,-
17 juli	Nood-Nederland Cruise naar Texel	€ 598,-	30 okt.	Rijn & Moezelcruise naar Cochem & Zell	€ 399,-
7 aug.	Zeelandcruise naar Veere & Middelburg	€ 598,-			

Prijzen per persoon en vanaf

INFORMATIE & RESERVERINGEN

**Postbus 90701
2509 LS Den Haag**

Bezoekadres:

Van Alkemadeaan 357

VAFAMIL REIZEN 2010

Via VAFAMIL kunt u reizen boeken van o.a. Neckermann, Stena Line, Holland International, OAD, Evenements Reizen, Arke, Holiday cars, Vrij Uit, RP Holidays, Hotelplan, D-Tours, Sunair, Corendon, KUONI, P&O Ferries, Sudtours, Travel Trend, Q-International, Buro Scandinavia, Panta Reizen, ACCOR Hotels, de Jong Intra, Sky International Tours, de Boer & Wendel en nog veel meer.....

Telefoon : 070 - 316 93 95
Fax : 070 - 385 93 32
E-mail : reisbureau@vafamil.nl
Internet : www.vafamil.nl

SOBAT

Officieel orgaan van VOMI-NL Vereniging van organisaties, waarvan de leden veteranen, oud-verzetmensen, oud-militairen, verwanten en sympathisanten kunnen verlegenswoordigen. Verschijnt 6 keer per jaar.

Bestuur

Voorzitter
L. Noordzij
E de Hoogstraat 6
6181 DH Elsloo
Tel. 046-4360607
E-mail:
l.noordzij@hotmail.com

**Vice-voorzitter/
Secretaris**
K.J. Orsel
Van Hobokenhaven 65
2993 HH Barendrecht
Tel. 0180-611612
Fax: 0180-623580
E-mail:
k.orsel2@kpnplanet.nl

1e Penningmeester
A. Luijendijk
Voordijk 475
2993 BE Barendrecht
Tel. 0180-618425
E-mail:
fam.luijendijk@gmx.net
Banknummer:
1804.20.145
4505.91.300
IBAN rekeningnummer:
4238390
i.n.v. "VOMI-Nederland"
Barendrecht

**2e penningmeester
Vz. secr. Soc. Comis.**
Wij F.J. Fatist
Stellingenweg 104
8475 EJ Nijeholtpade
Tel. 0561-688772
Mobiel: 06-15100579
Fax: 0561-475873
E-mail:
vomi-soccom@kpnmail.nl

Vice-vz. Budgethouder
Th.H.A. Ruamp
Albatrossstraat 14
2352 ED Leiderdorp
Tel: 071-5410936
E-mail:
Theorump@gmail.com

Functionaris PLW
A.M. Mol
De Wikzeboom 9
8332 JT Steenvijk
Tel. 0521-512095
E-mail:
a.m.mol@orange.nl

**Eredelen
Leden van
Verdiensie**
R. Orlt en J.N. Bloem
G. Delemmeu, G. de Jong;
G. Strijker; G.C. Meuwese;
P.F.F. Smoorenburg;
T.J. Gaastra;
M.M. Bakker; M. Vis;
A.M. v.d. Vis - Bloem;
W.G.L. Topé;
H.G.M. te Walvaart;
J. Oldenbeuving;
D. Mennens; J. Kloet

Doelstellingen

De vereniging heeft ten doel:

- Het behartigen van de ideële, materiële en immateriële belangen van haar leden.
- Het behartigen van de belangen van de nagelaten betrekkingen van hen, die als gevolg van directe militaire dienstverrichtingen om het leven kwamen of ten gevolge daarvan invalide werden.
- Het ijveren voor het blijven eeren en herdenken van hen die gevallen zijn tijdens militaire dienstverrichtingen alsmede van hen die tijdens, door of ten gevolge van krijgsgevangenschap, ziekte of ongevallen in of door de militaire dienst zijn overleden.
- Het bevorderen van het saamsierheidsgevoel bij en de kameraadschap tussen de leden van haar lid-verenigingen.
- Het bevorderen van contacten met gelijkgestemde nationale en internationale organisaties.

Beginselen

De vereniging tracht gestelde doelen te verwezenlijken, los van elke partijpolitieke richting, levensovertuiging of religie.

De vereniging staat open voor samenwerking met verenigingen, die zich op overeenkomstig terrein als de VOMI-NL bewegen en aanverwante doelstellingen nastreven.

Raad van Advies

Voorzitter H.F. Coopmans, Brigade-generaal der Jagers bd

Leden
Dr. B. Bouman, Brigade-generaal der Artillerie bd
Drs. W.A. Broesder, Kolonel der Koninklijke Marechaussee
F.B. van Dooren, Kolonel der Grenadiers
C.R. Hilderink, Generaal-majoor RLU bd
J.H. de Kleyn, Luitenant-generaal der Infanterie bd

Ledenadministratie

G.M. Nabeekas-Deleman
Amstelpad 17
3181 EA Rozenburg
e-mail: vornicks@gmail.com

Correspondentie:

1. Opgave nieuwe leden, adreswijzigingen, bericht van overlijden e.d. richten aan de secretaris van de vereniging waartoe men behoort. Zie secretariatsadressen onder "VERENIGINGSNIEUWS".
2. Zaken VOMI betreffend richten aan de secretaris van het Bestuur.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten en/of veranderingen aan te brengen of, zonder opgave van reden, niet te plaatsen.

De redactie kan niet aansprakelijk gesteld worden voor de inhoud van de geplaatste artikelen.

De artikelen geplaatst in dit blad behoeven niet noodzakelijk de zienswijze van het bestuur weer te geven.

Overname van artikelen is toegestaan mits met bronvermelding.

Redactiecommissie

Voorzitter/redacteur Th.H.A. Ruamp (zie onder bestuur)
Secretaris/redacteur R. Orlt
Balko 90
0458 ED Balko
Tel.: 0502-241361
e-mail: r.ortl3@kpnplanet.nl
Fotobewerking/redacteur A.M. Mol (zie onder bestuur)
Advertenties K.J. Orsel (zie onder bestuur)

Voorplaat 25 jaar VOMI-Nederland (1985-2010). Zie ook pagina 11 en 12 van deze "SOBAT".

Drukt Koninklijke De Swart, Den Haag

Sluitingsdatum inzenden kopij:

Nr. 130 30-04-2010

Website VOMI-NL: www.vomi-nederland.nl

Nieuws van de Bestuurstafel

Inhoud

BURGERPOST (2)	6
Met het eerste detachement naar Korea (deel 13)	8
De checkpoints in het IJzeren Gordijn tijdens de Koude Oorlog	9
25 jaar VOMI-Nederland (deel 1)	11
Vernietigingskamp Auschwitz	13
Sweepploeg der Huzaren "ontmoet" generaal Baay (deel 1)	14
De eerste positionele actie (deel 7)	16
'De zomer van 1962'	19
De Nieuwe Hollandse Waterlinie	23
Witte vlag	25
Verenigingsnieuws	28

Op 22 april a.s. vindt er een Voorzittersoverleg plaats in de luitenant-generaal Knoopkazerne te Utrecht. Op 20 mei a.s. zal er een Algemene Ledenvergadering worden gehouden in de Kumpulan op het landgoed

Bronbeek te Arnhem. Op dezelfde lokatie is dan op 27 oktober a.s. de volgende Algemene Ledenvergadering.

K.J. Orsel
Secretaris

Recht uw rug bij tegenwind

Van de Voorzitter

Net zoals Nederland door de val van het Kabinet op dit moment enkele uitdagingen op bestuursgebied kent, zo worden wij binnen VOMI-Nederland ook steeds indringender geconfronteerd met dit soort zaken. Door ouderdom, ziekte, overlijden of afnemende mobiliteit hebben of krijgen een toenemend aantal besturen van onze lidverenigingen continuïteitsproblemen. In februari was ik in gesprek met het bestuur van een lidvereniging waarbij liefst drie van de vier bestuursleden op doktersadvies hun activiteiten op korte termijn moeten staken. Het is helaas te voorspellen dat dit lot op niet al te lange termijn ook enkele andere lidverenigingen wacht. Natuurlijk laten we onze, nog steeds bijna 7.000 leden, niet vallen. Daarom werken we bij VOMI-Nederland enkele opties uit die we in het voorzittersoverleg in april zullen bespreken. Ik ben ervan overtuigd dat we een goede oplossing zullen vinden, waardoor we als vereniging nog een aantal jaren vooruit kunnen.

In februari hebben we afscheid genomen van twee zeer actieve personen in de veteranenwereld. Op 11 en 24 februari gingen respectievelijk vloe-admiraal Ir. M.A. van Maanen (Inspecteur-Generaal der Krijgsmacht, tevens Inspecteur der Veteranen) en Adjudant E. Falck (veteranenzaken 1 Divisie "7 December" en later 11 Luchtmobiele Brigade (Air Assault) "7 December") met functioneel leeftijdsontslag. Namens u allen heb ik beiden op hun afscheidsreceptie bedankt voor alles wat zij voor onze leden hebben betekend. Ik heb ze ook ingefluisterd dat als ze met hun vrije tijd geen raad weten, zij bij VOMI-Nederland meer dan welkom zijn. Er

is bij onze vereniging gelukkig nog werk genoeg!

Zeker als al onze leden zo oud mogen worden als de heer A. van Eijkeren in Hansweert, lid van VOMI Zeeland.

Op 3 maart werd hij maar liefst 107 jaar (!) oud en is daarmee met voorsprong ons oudste lid. In gezelschap van onze vice-voorzitter Orsel heb ik hem op zijn verjaardag gefeliciteerd en een fles Schiedamse "antivries" aangeboden. Bij het afscheid zei hij: "tot volgend jaar" en daar houden wij hem natuurlijk aan.

Uw voorzitter, L. Noordzij

"HONOUR OUR PAST, CELEBRATE THE FUTURE"

Ter herdenking van de bevrijding van Nederland 65 jaar geleden

Toronto, 19 februari 2010

Op verzoek van Leen Noordzij in zijn functie van voorzitter van het Veteranen Platform en in zijn functie van voorzitter van VOMI-Nederland vertegenwoordigde ik deze Nederlandse veteranen-organisaties bij dit bijzondere evenement dat werd georganiseerd door onze Consul-Generaal Johan Kramer in Toronto (Canada). Onder de toehoorders – een 500-tal overwegend Canadezen van Nederlandse afkomst – bevond zich een opvallend groot aantal parlementsleden. Eregast was onze staatssecretaris voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport, dr. Jet Bussemaker, die fondsen beschikbaar had gesteld om ook deze aangepaste tweede druk van het boek te doen uitgeven. De grootse bijeenkomst werd ingeleid met het zingen van de Nederlandse en Canadese volksliederen. Na inleidende toespraken van de Consul-Generaal, mevrouw Bussemaker en mevrouw Titia Kramer, echtgenote van de Consul-Generaal en één van de bewerkers van het boek, werd dit boek door cadetten van de Royal Canadian Airforce aangeboden aan de vertegenwoordigers van de veteranenorganisaties en de aanwezige politici. Na een minuut stilte ter herdenking van de gevallen volgde een muzikaal intermezzo van de bekende pianist Sam Kosakoy.

Het programma werd vervolgd door een zestal getuigenissen van:

- de Nederlands/Canadese verzetsstrijdster Emmy van Taack,
- Anton Baljet, die sprak over zijn ervaringen met de Japanse terreur in Nederlands-Indië,
- Leonard Vis, een Joods-Nederlandse Canadees, onderduiker tijdens de bezetting, over de verschrikkingen van het nazi-regime en de vaak stugge benadering na de bevrijding door de Nederlandse overheid en door sommigen van zijn vooroorlogse omgeving.

- Jan de Vries, een Nederlands/Canadese parachutist en
- een tweetal Canadese veteranen.

Na een wederom voortreffelijk muzikaal intermezzo, ditmaal van het duo Moshe Hammer, violist, en Robert Kortgaard, pianist, volgde een Nederlandse lunch, compleet met kroket; daarna kwamen de vertegenwoordigers van de veteranenorganisaties aan het woord: de Nederlandse veteranenorganisaties in Canada, de Canadese en de Nederlandse veteranenorganisaties.

Ik ben daarbij ingegaan op het verschil in de totstandkoming van het veteranenbeleid en het betonen van respect voor veteranen in Nederland en Canada. Anders dan Canada – als Britse kolonie of deel uitmakend van de Britse Commonwealth – heeft Nederland bijna twee eeuwen lang een neutraaliteitspolitiek nagestreefd. Die poging mislukte bij de Tweede Wereldoorlog waarin ons land en volk bitter hebben geleden onder de nazi- en Japanse terreur, zoals ook overduidelijk naar voren komt in het uitgegeven boek. De veteranen en slachtoffers van de Japanse misdrijven in Nederlands-Indië die terugkeerden in Nederland kregen totaal geen bijzondere aandacht. Het land moest worden opgebouwd en "de repatrianten hadden in de kolonie tenminste wel voldoende zonneshijn gehad!" De gepaste verontwaardiging van veteranen en burgers uit Indië was voor velen één van de redenen om te emigreren. Nederlandse veteranen moesten zelf respect van overheid en samenleving veroveren. Ik heb onder meer gesproken over VOMI-Nederland en één van haar doelstellingen: het bevorderen van contacten met overeenkomstige nationale en internationale organisaties. Daarbij wees ik op het goede voorbeeld op dit gebied van de Canadese "Seaforth Highlanders". Een bataljon van dit korps bevrijdde in 1945 grote delen

van Nederland noord van de rivieren en was de eerste geallieerde eenheid in onze hoofdstad Amsterdam. Bij tal van Nederlandse herdenkingen zijn vertegenwoordigers van dit korps aanwezig. We hebben in Nederland zelfs een pipes and drums band "The Seaforth Highlanders of Holland"! Ik heb Consul-Generaal Johan Kramer gecompimenteerd met zijn inzet voor het versterken van de samenhang tussen Canadese en Nederlandse veteranenorganisaties en hem en zijn opvolgers daarbij succes toegewenst.

Mij was verzocht ook persoonlijke ervaringen van onze bevrijding – voor mij was dat de "Operatie Market Garden" toen ik was ondergedoken zuid van Nijmegen – te vertellen. Omdat die nogal veelomvattend zijn, heb ik me beperkt tot de eerste dagen: de Waaloversteek en wat daaraan vooraf ging.

We genoten daarna van een uitstekend en humoristisch optreden van "Sergeant Wilson's Army Show" waarbij Engelse liedjes uit de oorlogstijd werden gezongen. Ik heb toen het podium wederom betreden en – "als oudst aanwezig Nederlands officier" hem en zijn drie army-dames bevoordeerd, hem bovendien prijzend voor de voortreffelijke commandotoon waarmee hij de dames liet exerceren. Daarbij heb ik mijn spijt tot uiting gebracht dat we elkaar niet eerder hadden ontmoet, want dan had ik hem nog een paar liedjes uit mijn opleidingstijd als OVW-er in Engeland kunnen bijbrengen. Ik heb toen als voorbeeld een van de minst vulle liederen, die in mijn herinnering opschoten, voorgezongen: het "When this bloody war is over, no more soldiering for me". Het werd met applaus beantwoord.

*B. Bouman, lid Raad van Advies
VOMI-Nederland*

Brieven 1949-1950

Begin januari arriveert een brief van Jan Schouten. Het zijn de woorden van een zeer teleurgesteld man. Hij staat nu alleen in zijn verzet tegen het huidige kabinet. De CHU ging niet met hem mee. Bruins Slot, zijn medestander van de AR, verloor een debat tegen een eenvoudige arbeider van de PvdA, tenminste zo staat het in de krant. Samen met Gerbrandy (de premier uit de oorlog) en Welter (een dissident van de katholieken) wordt hij gefotografeerd bij het verlaten van de Kamer. De kranten prijzen hem als een rechtgeaard en integer parlementariër maar intussen laat men de zaken verlopen als voorheen. Veel Nederlandse burgers van Batavia betreuren het mislukken van de rechtse samenwerking. Men had daar ondanks alles op gehoopt. Schouten heeft hier een goede naam, vooral na zijn bezoek in 1947 toen hij in een stampvolle Kwitangkerk de mensen toesprak. In mijn onderkomen zorgt de felle regen voor wat afkoeling. Onder normale omstandigheden maakt de dagelijkse afwisseling van land- en zeewind het klimaat in deze stad dragelijk. De gans van de familie Lintz komt bij me staan en probeert in mijn schoenen te pikken. Dit dier is steeds in de tuin en wordt om zijn waakzaamheid gehouden. Ik denk terug aan het recente bezoek van een plaatsgenoot Kees van der Zouwen uit Ameide. Er komt bar veel bezoek. Op de fiets trek ik 's middags de stad door. Soms gaan de kinderen van Lintz mee. Op de Pasar Baroe koop ik een fraai boek over Indische Tuinen. Met Oud en Nieuw 1949-1950 zijn er nog veel militairen op de Soemenepweg bij de familie Roest. Jan van Hekken leidt de refrainzang, het is gezellig. Op de firma aan de Noordwijk gaat het naar wens. Ik werk op de Collectieve Verzekeringen van de Wiskunde Afdeling. Dit soort transacties ligt voor de hand wanneer men denkt aan de plantages met groepen medewerkers. Men gaat er van uit dat de gang er weer in komt. Mijn deel van het werk wordt ingewikkelder en daardoor prettiger. In de nacht wordt ik soms gestoord door de gans. Hij maakt veel gerucht samen met katten en eenden. Ook hoort men de muizen op zolder en trap je af en toe op een kakkerlak.

De arbeidsvrede slaat bij veel bedrijven om in onrust. De duarte leidt

Het Indonesische straatleven

tot wilde stakingen. Het wordt voor de gewone Indonesiër zeer moeilijk. Ook dat werd verwacht maar het probleem wordt er niet minder door. Mijn leven gaat zolang het gaat verder. Om 2 uur thuis, soms wat slapen, anders op de fiets de stad in. In de avonduren studeren, maar ik word vaak gestoord door onverwacht bezoek.

Wim van Oostveen gaat op 5 april met Corrie trouwen. Ik ben getuige. Voor de plechtigheid mag ik een keurige tropenjas van Lintz lenen. Met mijn broer Jan (net even terug

van Medan) ga ik met twee dochters van Roest naar een optreden van Jos Cleber. Een onthuikende romance gaat niet door.

Er gaan kwalijke geruchten over Westerling, bekend van de zilveringen in Zuid-Celebes. Hij werd destijds door generaal Spoor van zijn functie ontheven. Hij zit nu in Singapore op het vinkentouw. Dat kan niet anders dan rampzalig uitpakken.

En dan, op 13 april 1950 vertrekt de familie Roest naar Holland. Met

"Cameronia"

de "Cameronia" vaart het gezin weg. Pa Roest zag het niet meer zitten. Over zijn belevenissen hier te lande schreef hij een boek dat er niet om liegt. Zijn eenmansactie heeft uiteraard geen succes maar hij heeft de grieven van jaren tegen Den Haag van zich afgeschreven. In de middag fiets ik de 24 kilometer heen en terug naar Priok om ze goedendag te wuiven, maar ik ben te laat. De boot is, wat vroeger dan voorzien, vertrokken.

Ondanks de misère koop ik een fraai tennisracket met kattensnaren en probeer mee te doen. Eigenlijk volg ik hierin sergeant Gernler die indertijd indruk maakte in zijn witte pak en de racket onder de arm. Je ontmoet mensen op de tennisbaan. Het blijkt moeilijker dan verwacht. De bouwfirma waar Wim van Oostveen bij werkt, stopt er mee. De ondernemers gaan naar Nieuw Zeeland. Het was geen doen meer vanwege de voortwoekerende inflatie en corruptie. Corrie en Wim gaan op 18 mei door naar Australië. Een andere vriend, Chris Sterrenburg, gaat op 24 mei naar Nieuw Zeeland. Hij wordt daar farmhand ofwel boerenknecht. Hij bezweert me iets dergelijks te doen. Hier wordt het niks meer. Maar ik geef niet op. Het land heeft veel mogelijkheden en ik hoop dat Soekarno blijft.

Ik lees het boek van Van Mook en alle sombere gedachten van de laatste jaren worden daarin bevestigd. Bij zijn commentaar op de regeerders uit Den Haag denk ik aan Socrates: domme mensen zijn gevaarlijker dan slechte.

Het Javaanse sawah-landschap

Op 28 juni gaat de familie Lintz het land verlaten. Ook voor hen is de maat vol. Dat wordt voor mij een zwaar verlies. Het zijn fijne buren geweest. Intussen viert Jan van Hekken zijn verjaardag. Het huus van Nellie en Jan ligt aan de rand van de stad en vanuit de omliggende kampings klinken dreigende geluiden. Maar wij zingen Sari Mareis en de torenspits van Bommel.

Ik doe gewoon mijn dagelijks werk. De prijzen zijn sinds maart (het is nu mei) met 100% gestegen. Men moet lang in de rij staan voor de normale levensbehoeften. Al heel vroeg is er drukte in de wijk. Dan worden de hulzen doorzocht op wapens. De militairen treden correct op maar alles herinnert aan de oorlogsjaren. Er broeit wat. Nog spreekt men over de Verenigde Staten van Indonesia maar geen zinnig mens gelooft dat deze situatie nog lang duurt. Het wordt uitsluitend de Republiek Indonesia. Of de Soendanezen, Madoerezen, etc, dit zullen accepteren?

Vanuit Holland komen wat beter luidende berichten. De broers gaan de manufacturenzaak uitbouwen, de zo duur gekochte Marshall-hulp werpt zijn vruchten af. De industrie trekt aan.

Er is een nieuwigheid, we krijgen als personeel les in de Bahasa Indonesia door een pittige Indonesische mevrouw. Het loopt prima. Ik heb wat kennis opgedaan in mijn militaire jaren op Java en dus behoor ik al snel tot de uitblinkers. Dat is gewoon fijn.

Er is weer bezoek, twee neven uit Lopik en een plaatsgenoot uit Ameide, Van Kersbergen. De ene neef is boordwerktuigkundige op de "Constellation" en de ander is hier voor zijn nummer. Ik hoor verhalen over de merkwaardige huisdokter Jesse. Die vermaakt zich met de dorpsbewoners.

Hierbij een schets van het oude Weltevreden ofwel de Bovenstad van Batavia, dat nu Djakarta heet. Weltevreden werd Gambir. Op de kaart zijn aangegeven de rivier de Tjiluwong, ons bekend van de eerste twee maanden in Batavia doorgebracht. Voorts de vaarten Noordwijk en Molenvliet. De Benedenstad ligt kilometers verder naar het noorden en nog verder ligt Tandjong Priok. Op de kaart zijn de locaties genoemd in de brieven aangegeven. Ook de Sociëteit de Harmonie staat er op. Daar kwam ik eens in de GMC 104 mee in botsing.

De fietsroute van Menteng naar het centrum

Mijn salaris werd redelijk verhoogd maar het bedrag kan niet in verhouding staan tot de huidige geldontwaarding. De situatie wordt daardoor penibel.

Wim van Oostveen, die werkt bij de bouwmaatschappij Kondor, gaf zich op voor een Judo-cursus zelfverdediging. Tijdens de tweede les brak hij een sleutelbeen. Dat moest er nog bij komen. Ik ga naar een lezing van de Natuurhistorische Vereniging. Een interessante lezing over flora en fauna met verwijzing naar de geologische geschiedenis van Indonesië.

Intussen gaat de afbraak van de Nederlandse invloed door. Alle straatnamen worden omgezet in het Indonesisch. Brieven gericht aan mensen met het oude adres worden na 1 maart niet meer bezorgd. En zo gebeurt er van alles. Maar ik kijk er niet van op, het werd immers verwacht.

Mijn kantoor ligt aan de Noordwijk, dus in de city. De grote maatschappijen, de bekende hotels en ook de kleinere im- en exportfirma's liggen in de buurt. Vanuit ons gebouw hebben we het zicht op het Paleis waar nu Soekarno resideert.

Haarlem, Peter van Toor

Met het eerste detachement naar Korea (deel 13)

"Ze probeerden wagens te starten en weg te rijden, soms liepen ze zo dicht langs mij heen dat ik ze had kunnen aanraken. Ik had de grootste angst dat het iemand zou lukken de wagen te starten waar ik onder lag. Dan liep ik het risico dat ze over me heen zouden rijden en ik zou dan meteen open en bloot in het terrein liggen. Waar ik bang voor was gebeurde.

Na enkele mislukte pogingen zag een Chinees kans de motor aan de praat te krijgen, de uitlaatgassen bliezen in mijn gezicht, hij reed een stukje voor- en achteruit om de wagen tussen de andere wagens uit te krijgen. Telkens zag ik de bodem van de wagen over mij heen schuiven, met alle kracht die ik had probeerde ik telkens weg te schuiven uit de buurt van de wielen. Dan schoot de wagen met een schok vooruit. Ik voelde een krak in mijn been en meteen een hevige pijn, de wagen was met zijn linkerachterwiel over mijn gewonde been gereden. Ik wou het uitgillen van de pijn, maar moest op mijn tanden bijten om de andere Chinezen die op het terrein liepen niet op mijn aanwezigheid opmerkzaam te maken. Het had nog erger kunnen zijn als de wagen over mijn borst of hoofd was gereden. Gelukkig durfden de Chinezen geen licht te maken, bang als ze waren voor onze vliegtuigen. Daarna moet ik het bewustzijn hebben verloren. Toen ik weer bij mijn positieven kwam, waren alle Chinezen verdwenen en ook de meeste auto's. De dagen daarna waren verschrikkelijk, ik leed honger en dorst. Daarbij niet te vergeten de kou, maar dorst was het ergste. Na vier of vijf dagen kwam er regen, naast mij ontstond een flinke plas, met mijn handen schepte ik er telkens water uit en kon zoveel drinken als ik wou. Maar toen begon de honger te knagen,

soms zo erg dat ik een hand vol zand in mijn mond stopte, maar dat werd met afschuw meteen weer uitgespuwd. Soms kwamen er vliegtuigen over, ik zwaaide dan met een halsdoek in de hoop dat ze mij zouden zien. De zevende dag begon het te sneeuwen, dat was voor mij een meevaller en kon ik tegen de honger en dorst sneeuw eten.

De kou was het ergste, vooral 's nachts. In mijn benen had ik geen gevoel meer en ik was bang dat ze allebei bevroren waren. Ook zag ik zo nu en dan Chinese patrouilles langs komen en soms had ik de neiging ze aan te roepen, dan konden ze een einde aan mijn lijden maken, het was bijna niet meer om uit te houden. Maar er was altijd iets wat mij weerhield om te roepen. Ik had altijd nog hoop dat onze troepen terug zouden komen in Hoengson en mij zouden vinden. Een voor gevoel had ik, levend hier vandaan te komen. De negende dag kon ik het niet langer meer uithouden. Mijn wond deed ontzettend pijn en ook mijn gebroken been, ik was bang dat het zou gaan ontsteken. Ik besloot die dag een Chinese patrouille aan te roepen en maar kijken wat dat dan zou brengen. Ik kon nog beter krijgsgevangene zijn dan hier omkomen van honger en dorst en misschien had ik dan geluk later te worden uitgeleverd.

's Middags zag ik de eerste Chinezen, ik schreeuwde zo hard als ik kon. De patrouille stopte en keek mijn kant uit, ik zwaaide met mijn halsdoek. Toen kwamen de Chinezen naar mij toe, ze draaiden om me heen, bekeken mij van alle kanten, terwijl ze druk redeneerden. Ik had meteen de indruk dat ze geen kwaad van zins waren. Toen ik aangaf honger en dorst te hebben, gaf me een soldaat iets te drinken uit zijn veldfles, van een ander kreeg ik

iets, het leek wel vogelzaad maar het hielp wel tegen de knagende honger. Verder kreeg ik nog een beetje tabak, ze verzorgden mijn wonden en legden een verband aan. Toen droegen ze mij naar een Koreaans huis, waar ik tenminste enigszins beschut lag tegen het weer. Aan deze Chinezen heb ik in ieder geval mijn leven te danken.

Soms kwamen ze terug en gaven me weer te eten en te drinken, ze waren nooit vijandig. Wat mij wel verwonderde was dat ze mij niet hebben weggevoerd naar een gevangenkamp, ik denk dat ze niet wisten hoe ze mij daar moesten krijgen.

Het was naar ik meen de zestiende dag toen ik tanks hoorde op de weg naar het zuiden. Ook werd er hevig geschoten in de buurt. Dat gaf mij nieuwe hoop dat onze troepen terug zouden komen. Maar het was alleen een gevechtspatrouille bijgestaan door een paar tanks, die na contact te hebben gemaakt met de Chinezen weer terugtrok. Eerst twee dagen later kwamen de Amerikanen terug en werd ik gevonden. Ik zie ze nog komen de twee mariniers met bajonet op het geweer, ze slopen voorzichtig tussen de ruïnes door en kwamen in de richting van het huis waar ik lag. Ik hoorde ze praten, maar was te zwak om mij te bewegen en uit het huis te kruipen. Ik brulde uit alle macht. De mariniers stonden stil, luisterden en kwamen naar mij toe. Ik weet zelf niet meer hoe of wat. Maar de mariniers vertelde later dat ik ze had omhelsd als een moeder haar kinderen. Maar dat zal iedereen wel begrijpen". Korporaal Goossens, ja zo heette deze man, is één van de weinigen die dit na kan vertellen, veel anderen kunnen dat niet.

Elie van Schilt

De checkpoints in het IJzeren Gordijn tijdens de Koude Oorlog

De checkpoints

Wie Berlijn bezoekt zal ongetwijfeld ook een bezoek brengen aan Checkpoint CHARLIE. Deze plaats werd immers wereldwijd bekend als symbool van de Koude Oorlog. Hier stonden in oktober 1961 "tot de tanden toe bewapende" Amerikaanse en Russische tanks tegenover elkaar. Het heeft toen maar een haar geschoeld of hier was de Koude Oorlog overgegaan in een nieuwe oorlog; maar zover is het gelukkig nooit gekomen.

Als je spreekt over CHARLIE moesten er toch ook een ALPHA en een BRAVO zijn? En dat is juist. Alleen hebben die nooit zo'n grote bekendheid genoten als de toeristische trekpleister Checkpoint CHARLIE.

De oorsprong in 1945

Na de Tweede Wereldoorlog wordt Duitsland volgens afspraken, die zijn gemaakt tijdens de Conferentie van Jalta, opgedeeld in 4 bezettingszones die bestuurd worden door respectievelijk Groot-Brittannië, de USA, Frankrijk en de Sovjet-Unie. Zo werd ook de voormalige hoofdstad van het Derde Rijk verdeeld in 4 sectoren. Het gebied dat Berlijn omringde behoorde echter in zijn geheel tot de Sovjetzone, waardoor de Berlijnse sectoren van de overige geallieerde staten een enclave vormden in door de Sovjet-Unie bezet gebied. Het einde van de Tweede Wereldoorlog luidde het begin in van de Koude Oorlog tussen "het Westen" en "het Oosten". Berlijn ging door deze bijzondere politiek-territoriale verhoudingen een centrale plaats innemen in de strijd tussen wederzijdse inlichtingen-diensten.

De blokkade van West-Berlijn

In 1948 kwam de Koude Oorlog met de "blokkade van West-Berlijn" door de Sovjet-Unie tot een eerste hoogtepunt: 24 juni 1948 tot 12 mei 1949 (de Berlijnse Luchtbrug). Op 23 mei 1949 gingen de 3 westelijke bezettingszones op in de Bondsrepubliek Duitsland (BRD) oftewel West-Duitsland, dat Bonn koos als hoofdstad. Op 7 oktober 1949 werd de Duitse Democratische Republiek (DDR) oftewel Oost-Duitsland gesticht op het grondgebied van de Sovjetzone. Formeel bleef Berlijn een aparte status houden als een van Duitse zijde gededemilitariseerde viersectoren-stad, onafhankelijk van de beide Duitse staten. In de praktijk echter functioneerde West-Berlijn steeds meer als een deelstaat van de Bondsrepubliek en werd Oost-Berlijn zelfs tot hoofdstad van de DDR uitgeroepen.

De muur van Berlijn

Er zijn burgers in de DDR die de zelfstandige staat DDR niet zien zitten en vluchten in Berlijn massaal naar de westelijke sector om een nieuw bestaan in de BRD op te bouwen. De vlucht van honderdduizenden mensen per jaar wordt onhoudbaar voor het economisch zwakke Oost-Duitsland. Daarom wordt in augustus 1961 door de DDR – gesteund door de Sovjet-Unie – begonnen met het bouwen van een 43 kilometer lange muur langs haar sectorgrens met als doel om de bevolking binnen haar grenzen te houden. Bovendien was er nog een 112 kilometer lange grens tussen West-Berlijn en het platteland van Oost-Duitsland: totaal dus 155 kilometer muur.

De totale grens tussen de beide Duitslanden was 1378 kilometer lang. Deze scheiding tussen het complete "Oostblok" en "het Westen" werd het "IJzeren Gordijn" genoemd.

De toegangen tot Berlijn via de checkpoints ALPHA en BRAVO

Vier snelwegen verbonden Berlijn met West-Duitsland, de Sovjet Unie, Polen en Scandinavië; de zogenaamde Transit-Autobahnen. De meest bekende hiervan was de Berlin-Helmstedt-Autobahn, die West-Duitsland en West-Berlijn via de kortste route (De A2 van 170 km) met elkaar verbonden en dus over DDR-grondgebied liep. Op de zonegrens BRD-DDR bij de plaatsjes Helmstedt (west) en Marienborn (oost) werd **Checkpoint ALPHA** ingericht. Komende vanuit het westen passeerde je dit punt dat door de DDR anders werd genoemd: Grenzübergangsstelle Marienborn-Helmstedt. Maar een controlepunt was het wel degelijk: Checkpoint ALPHA. De eerste controlepost werd hier al geplaatst op 1 juli 1945 op de scheidingslijn tussen de Britse en Sovjet bezettingszones. Taakstelling was de controle van het internationaal treinverkeer en autoverkeer tussen Berlijn en Hannover.

Tussen 1972 en 1974 werd door de DDR een nieuwe controlepost gebouwd op een 35 ha groot veld op een

heuvel bij Marienborn, ongeveer 1 1/4 km ten oosten van de grens. De gebouwen van de DDR werden verbonden d.m.v. tunnels zodat militairen en politie deze in het geheim konden bereiken. Er waren alleen hier zo'n 1000 mensen werkzaam als paspoortcontroleur, douanebeambte of als grenspolitie (VOPO). Aan westelijke zijde bleef de controlepost bezet door kleine garnizoenen van Franse, Britse en Amerikaanse troepen, die waren gestationeerd in Helmstedt. De Westduitse Bundesgrenzschutz droeg zorg voor de operationele controle aan de westelijke kant.

Vlak voor de stad Berlijn lag het tweede controlepunt: **Checkpoint BRAVO** of DDR Grenzübergangsstelle Drewitz-Dreilinden. Dit controlepunt lag bij de oprit van de autosnelweg nabij Dreilinden, op de grens tussen Berlijn en Potsdam. Dreilinden is de naam voor een bos en een nederzetting in Kleinmachnow, dat tot 1945 tot Berlijn-Wannsee behoorde. Ook na de nieuwbouw en verlenging in oktober 1969 hield het deze naam, alhoewel het voor de DDR correcter geweest zou zijn deze qua naam te wijzigen in Zehlendorf-Kleinmachnow. Op 9 november 1989 passeren duizenden auto's met inwoners van de DDR deze controlepost ongecontroleerd. En op 10 november 1989 om 00.30 uur wordt de leider van deze grensovergang DREWITZ bevolen de grens te openen voor alle inwoners van de DDR: er is geen controle meer.

De toegangen in Berlijn tussen Oost en West

Op verschillende plaatsen in de muur om West-Berlijn waren grensovergangen waar verkeer tussen Oost en West volgens bepaalde regels was toegestaan en die in handen waren van de verschillende bezettingsmachten. De Amerikanen noemden hun controlepunten "checkpoints" en gaven die een naam volgens het NATO spellingsalfabet. Er waren er drie: ALPHA, BRAVO en CHARLIE.

Checkpoint CHARLIE was het derde Amerikaanse controlepunt en lag midden in Berlijn. Tien dagen na de bouw van de muur op 13 augustus 1961 mochten buitenlandse toeristen, diplomaten en militair personeel van de westelijke geallieerden alleen nog via station Friedrichstrasse naar Oost Berlijn. Dit was een regelrechte schending van de afspraken die hierover door de vier machten in Jalta en later in Potsdam waren gemaakt. Het "Westen" opende vervolgens de doorgang in de Friedrichstrasse/hoek Kochstrasse als 3^e Duits-Duits-controlepunt en gaven het de naam: Checkpoint CHARLIE. Het checkpoint werd eerst alleen door

Amerikanen bemand, later ook door eenheden van de andere twee westerse geallieerden: Frankrijk en Groot-Brittannië.

Toen de Sovjet Unie en de DDR het Westen hun rechten betwistten op het vrije verkeer voor diplomaten en niet-Duitsers, kreeg Checkpoint CHARLIE de wereld-aandacht toen in oktober 1961 US-tanks zich opstelden aan de westerse kant van het checkpoint. Sovjettroepen sielden zich vervolgens op aan de oostzijde en zo stonden gewapende tanks tegenover elkaar. Na moeizame onderhandelingen tussen Oost en West trokken de tanks aan beide kanten zich terug en ging men weer over tot de orde van de dag. President John F. Kennedy zou na de slepende onderhandelingen met de Sovjetleider Chroetsjov opgemerkt hebben dat hij dan maar liever een "Wall" had in plaats van een "War".

De val van de muur

Over de val van de Berlijnse muur op 9 november 1989 is al eerder een artikel in de "SOBAT" verschenen. De val van het communistische blok en het einde van de Koude Oorlog betekenden tevens de val van de muur en de opening van de grenzen tussen de twee Duitslanden. Uiteindelijk heeft dit een jaar later, in 1990, geleid tot een volledige hereniging.

De checkpoints heden ten dage

Checkpoint ALPHA: sedert 13 augustus 1996 een museum "Gedenkstätte Deutsche Teilung Marienborn" dat dient als uitgangspunt voor de geschiedenis van de 1378 kilometer lange "Deutsche Innergrenze".

Checkpoint BRAVO: De Vereniging Checkpoint BRAVO is met een project bezig om de nog weinig resterende overblijfselen van het eerste Checkpoint BRAVO voor de toekomst te behouden. Het tweede (nieuwe) checkpoint BRAVO aan de autoweg 115 is nog gedeeltelijk in gebruik als douanekantoor.

Checkpoint CHARLIE: Berlijns bekendste doorgang. Kort na de opening van de muur in 1989 werd dit checkpoint opgeheven en op 22 juni 1990 zelfs afgebroken. Het voormalige wachthuisje van de westelijke geallieerden bevindt zich in het "Alliertennuseum". Een exacte kopie van dit wachthuisje werd op 13 augustus 2000 ingewijd op de voormalige locatie en dient nu als grote toeristische trekpleister in Berlijn.

Bronnen: Wikipedia, Mieks-info-reisverhalen en eigen bezoek.

25 jaar VOMI-Nederland (deel 1)

1985-2010

Het ontstaan

Als reactie op de in de pers en media regelmatig terugkerende artikelen en programma's -die vaak zeer negatief waren over de prestaties van de militairen die in de periode 1945 tot en met 1950 hadden gediend in het voormalig Nederlands-Indië- werden al in het begin van de tachtiger jaren acties ondernomen. Dat de Indië-veteranen zich begonnen te roeren kwam mede omdat veel veteranen inmiddels een leeftijd hadden bereikt die hen aan het denken zette over wat zij hadden meegemaakt tijdens hun diensttijd in dat verre land, soms meer dan drie jaren onder zware, moeilijke en levensbedreigende omstandigheden. De militairen van de nieuwe generaties (Libanon o.a.) kregen wel de aandacht en de nazorg die zij hadden mochten ontberen. De overheid werd verweeten geen aan-

dacht te hebben geschonken aan de Indië-militairen. Er was immers geen enkele vorm van waardering en erkenning van de overheid gekomen. Toch lukte het de heren J. van Rossem en H. van Leeuwenstein om spreektijd te krijgen in het programma "Sprekershoek". Zij konden hun verhaal kwijt en kregen de nodige reacties van lotgenoten. Na deze uitzending werden opnieuw door deze gemotiveerde veteranen van het eerste uur artikelen geplaatst in landelijke dag- en weekbladen. Door deze publiciteit kreeg men voet aan de grond bij de TROS. Het waren o.a. de heren J. van Rossem en M. de Vries die hun zegje konden doen in het programma "Voor een gulden per dag". Na de uitzending kregen de aan dit programma meewerkende veteranen veel ondersteunende reacties. Dit was voor hen de stimulans om een vereniging te starten die zich zou

inzetten voor de erkenning en waardering van de veteraan, niet alleen door de overheid maar ook door het Nederlandse volk. Bovendien was er grote behoefte aan hulp voor hen die door hun verleden in de tropen in de problemen waren gekomen. Deze erkenning gold ook voor de nabestaanden van de meer dan 6200 in Nederlands-Indië overleden militairen. Zij hadden nimmer enige steun ontvangen bij het verwerken van hun verdriet.

De vereniging

Er kwam een samenwerkingsverband tot stand onder de naam C.O.M.I. (Comité Oud Militairen Indiëgangers), dat al snel steun kreeg van de toenmalige brigade-generaal bd W. Epke (zelf ook Indië-veteraan en op dat moment commandant van het Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen Bronbeek).

SOBAT

Maandblad van de Vereniging Oud Militairen Indiëgangers VOMI
Postadres: G.M.H. Bayart Gzn, van Meerplein 43, 1701 AW Haarlem Noord, tel. 0207-610276. C.O.M.I. (Comité Oud Militairen Indiëgangers) Postbus 47052, 1100 AB Amsterdam

Maandblad van de Vereniging Oud Militairen Indiëgangers VOMI
Postadres: G.M.H. Bayart Gzn, van Meerplein 43, 1701 AW Haarlem Noord, tel. 0207-610276. C.O.M.I. (Comité Oud Militairen Indiëgangers) Postbus 47052, 1100 AB Amsterdam

START

De Sobat heeft een rijk en veelzijdig verleden. Te denken valt aan Bob van der Meer, hoofd- en hoofdredacteur van de VOMI en de Sobat, die in 1985 de Sobat heeft ontworpen. Het ontwerp is een combinatie van een tijdschrift en een boek, waarvoor hij heeft een aantal voorbeelden gemaakt. Het ontwerp is een combinatie van een tijdschrift en een boek, waarvoor hij heeft een aantal voorbeelden gemaakt.

De Sobat heeft een rijk en veelzijdig verleden. Te denken valt aan Bob van der Meer, hoofd- en hoofdredacteur van de VOMI en de Sobat, die in 1985 de Sobat heeft ontworpen. Het ontwerp is een combinatie van een tijdschrift en een boek, waarvoor hij heeft een aantal voorbeelden gemaakt.

De Sobat heeft een rijk en veelzijdig verleden. Te denken valt aan Bob van der Meer, hoofd- en hoofdredacteur van de VOMI en de Sobat, die in 1985 de Sobat heeft ontworpen. Het ontwerp is een combinatie van een tijdschrift en een boek, waarvoor hij heeft een aantal voorbeelden gemaakt.

SOBAT =

Dit samenwerkingsverband resulteerde in de oprichting op 23 oktober 1985 in Bronbeek, ten overstaan van notaris W. Heuff, van de Vereniging Oud Militairen Indië-gangers, bij afkorting te noemen: V.O.M.I.

Het toen gevormde bestuur, dat door het geringe aantal leden (23) toen nog niet kon worden gekozen, bestond uit de heren J.W.J. in den Berken, L.J. Berenbroek, M. de Vries, I. Niehof, L.W.A. Berenbroek, H. van Leeuwenstein en mevrouw A.E. Zantinge-Edens.

Lid konden worden: Een ieder die in Nederlands-Indië, resp. Indonesië en/of Nieuw-Guinea, in Nederlandse militaire dienst was geweest. Voorts weduwen van militairen die in Nederlands-Indië, resp. Indonesië en/of Nieuw-Guinea, in militaire dienst waren geweest.

Via kameraden van eigen onderdelen en via relaties onder veteranen was het ledenbestand op 31 december 1985 al gegroeid tot 396. Onder deze leden waren een aantal veteranen die zich hadden gemeld als contactpersoon, verspreid over Nederland. De contributie was vastgesteld op fl 12, 00 per jaar. Het was de opzet van het landelijk bestuur om met inzet van deze contactpersonen kringen op te zetten om deze later te transformeren tot afdelingen per provincie. In het begin verschenen er enige nieuwsbrieven. In nieuwsbrief nummer 4 werden de namen bekend gemaakt van de eerste leden van de Raad van Advies. Op 14 juni 1986 vond te Bronbeek de eerste vergadering plaats met de contactpersonen waarin o.a. melding werd gemaakt van het feit dat de Statuten en het Huishoudelijk Reglement gereed waren gekomen. Nieuwsbrief nummer 6 van eind 1986 meldde de oprichting van de eerste

afdelingen en kringen.

Op 25 april 1987 volgde in Bronbeek de eerste Algemene Ledenvergadering in de geschiedenis van de V.O.M.I. Van elke afdeling werden twee afgevaardigden uitgenodigd en per afdeling ook drie toehoorders die geen stem- of spreekrecht hadden. Op deze vergadering zou ook voor het eerst de kascontrolecommissie verslag doen van het boekjaar 1985-1986. In deze commissie hadden twee van onze huidige Leden van Verdienste, de heren W.G.L. Topée en G. de Jong, reeds zitting.

Van Nieuwsbrief via "Kabar-Angin" naar de "SOBAT"

Contact met de leden werd aanvankelijk verzorgd door het zenden van nieuwsbrieven. De laatste nieuwsbrief werd uitgegeven op 31 oktober 1986. Op 4 april 1987 verscheen het blad "Kabar-Angin" nummer 1. Er verschenen hiervan een zestal edities. Hoofdredacteur van "Kabar-Angin" was de heer G.H.M. Reijnen uit Heerhugowaard met enkele assistenten, waaronder de heer R. Grit. Op 1 juni 1987 werd het eerste nummer van de "SOBAT" uitgegeven. De hoofdredacteur van "SOBAT" nummer 1 was de heer T. van der Wildt met als eindredacteur de heer B. van Alphen en als medewerkers de heren G.H.M. Reijnen en R. Grit. Vanaf "SOBAT" nummer 2/februari 1988 werd de redactie gevormd door de heren B.J. Annevelink, R. Grit en J.P.C. Rausch. De heer R. Grit, thans secretaris van de redactiecommissie van de "SOBAT" en Ereld van de vereniging VOMI-Nederland, heeft vanaf het begin tot op de dag van vandaag deel uitgemaakt van deze redactiecommissies. De "SOBAT" werd aanvankelijk eens in de drie maanden

uitgegeven, later werd het eens per twee maanden.

Voorts hebben als hoofdredacteur aan de "SOBAT" hun medewerking verleend:

J.P.C. Rausch, van februari 1988 t/m april 1993;

F. Hooisma, van augustus 1993 t/m februari 1994;

J.C. Zeguërs, van augustus 1994 t/m december 2002;

Penn & Partners, van februari 2003 t/m oktober 2003;

K.J. Orsel (voorzitter redactiecommissie), van december 2004 t/m april 2007;

Th.H.A. Rump (voorzitter redactiecommissie), van april 2007 tot heden.

De Sociale Commissie

Eén van de belangrijkste organen van de V.O.M.I. was en is de Sociale Commissie. Ze staat zelfs gegrondvest in artikel 18 van de Statuten van VOMI-Nederland. Deze commissie werd in de beginfase geleid door mevrouw A.E. Zantinge-Edens. Zij was samen met haar echtgenoot betrokken bij het van de grond krijgen van een zgn. sociaal netwerk. In 1988 werd de heer V.C. Bridié bereid gevonden deze belangrijke taak op zich te nemen. Wijlen de heer Bridié heeft dat ruim 15 jaar met enorm veel energie en deskundigheid gedaan. Hij heeft nog meer structuur gebracht in deze commissie door diverse procedures voor te stellen, handleidingen en regelingen te schrijven en het sociale netwerk met een veelheid aan nationale instanties verder uit te breiden. Sedert oktober 2004 wordt de Sociale Commissie geleid door de heer W.F.J. Patist.

Th.R.

Herdenking Deventer

De Stichting Indië Monument Deventer organiseert op dinsdag 4 mei 2010 de herdenking voor de gevallen in de jaren 1942 -1950 in het voormalige Nederlands Indië en Zuid Oost Azië, bij het Monument "De Wachtende Moeder" op het plein Grote Kerkhof.

19.15 uur Samenkomst belangstellenden.

19.45 Sluiting.

Deventer, 1 maart 2010

Vernietigingskamp Auschwitz

Auschwitz, het grootste concentratie- en vernietigingskamp van nazi Duitsland was gesitueerd bij de Poolse provincieplaats Oswiecim in Galacia. Auschwitz werd op 27 april 1940 op bevel van Reichsführer SS Heinrich Himmler gebouwd. De eerste dertig identificatienummers werden uitgereikt aan Duitse criminelen, die vanuit concentratiekamp Sachsenhausen door kampcommandant Höss werden overgeplaatst. Bruno Brodniewitsch, die het registratienummer 1 kreeg toegewezen, werd aangesteld als kampouderste. De andere 39 criminelen werden als "kapo" aangesteld. Een "kapo" was een door de SS aangewezen gevangene die voorman werd van een arbeidscommando. Zij woonden in dezelfde barakken als de andere gevangenen, maar hun levensomstandigheden waren aanmerkelijk beter. Het eerste transport dat in Auschwitz I aankwam, was een transport met 728 Poolse gevangenen. Zij kwamen uit de gevangenis van Tarnow waar zij verbleven, omdat zij door de nazi's werden gerekend tot de politieke tegenstanders. Zij waren door de Sicherheitspolizei naar Auschwitz gestuurd.

Het eerste transport met Poolse politieke gevangenen kwam reeds op 14 juni 1940 aan. Auschwitz I was voornamelijk bedoeld voor politieke gevangenen van Poolse en Duitse afkomst. Dit gedeelte van het Auschwitz-complex had een aantal permanente gebouwen. Het werd het moederkamp genoemd. Auschwitz I bood nooit onderdak aan grote aantallen Joodse gevangenen. In oktober 1941 werd het kamp uitgebreid met een groot aantal houten barakken. Dit deel van het kamp werd bekend als Auschwitz II, beter bekend als Auschwitz-Birkenau, het beruchte vernietigingskamp. Birkenau lag net buiten het dorp Brzezinka. De nazi's noemden het kamp Birkenau omdat het midden in een berkenbos lag. Auschwitz II was een enorm complex bestaande

uit houten barakken die in eerste instantie waren gebouwd om 52 paarden onder te brengen. Door de efficiënte manier waarop de nazi's de barakken indeelden en plaatsen toevoegen, werden achthonderd personen (mannen, vrouwen en kinderen) in de barakken geplaatst. Dat betekende dat zes, acht en soms meer mensen één plank moesten delen om te slapen.

Het kamp was in eerste instantie bedoeld voor Russische krijgsgevangenen, maar deze overleden bijna altijd direct na aankomst vanwege de slechte omstandigheden in het kamp. Een groot aantal van hen werd door de nazi's in koelen bloede vermoord. Na maart 1942 ontwikkelde de SS een enorm vernietigingscomplex in Auschwitz II-Birkenau, compleet met de later zo beruchte douchegelegenheden. In werkelijkheid was deze douchegelegenheden niets anders dan een gecamoufleerde gaskamer, waar de slachtoffers door middel van Zyklon B de dood in werden gedreven. Zyklon B was een gifgas, dat door de SS werd gebruikt om op grote schaal mensen te kunnen vergassen in de gaskamers van de vernietigingskampen. Het gas, gemaakt van cyanide kristallen, was oorspronkelijk gemaakt als een ongedierte- bestrijdingsmiddel. Lijkenkelders werden gebruikt om de lichamen van de slachtoffers te herbergen en ovens werden gebruikt om de lichamen uiteindelijk te verbranden. Dit alles werd tot stand gebracht vanwege de wens van één man Hitler, die een oplossing voor het Jodenvraagstuk wilde. Een oplossing voor het Jodenvraagstuk dat in de ogen van Hitler alleen kon bestaan uit het vermoorden van het Europese Jodendom.

Direct na aankomst werden de Joodse gevangenen onderworpen aan de zogenaamde selectieprocedure. Mannen en vrouwen die in staat waren om te werken, werden doorgestuurd naar het werkkamp, terwijl

de zieken, kinderen en hun moeders direct naar de gaskamers werden doorgestuurd. Ook de dwangarbeiders werden regelmatig onderworpen aan de selectieprocedure om de door ziekte en honger getroffen dwangarbeiders er tussen uit te halen. Sommige gevangenen werden geselecteerd voor medische experimenten, zoals experimenten met sterilisatie, waarbij gezocht werd naar een snelle, effectieve, maar vooral goedkope methode om mensen op grote schaal te kunnen steriliseren. Tweelingen werden geselecteerd, veelal vermoord om autopsie te kunnen plegen op de lichamen met als doel methoden te ontwikkelen om het Arische ras te verbeteren. De beruchte kamparts Joseph Mengele voerde de experimenten uit. Het eerste transport van Joodse gevangenen arriveerde op 17 juli 1942 vanuit het Nederlandse Durchgangslager Westerbork. De efficiënte uitvoering van de selectieprocedure en de daaropvolgende vernietiging van de hulpeloze en uitgeputte slachtoffers vielen ook onder het toezicht en de verantwoording van Mengele.

Een ander kamp nabij het dorp Dwory, later Auschwitz III genoemd, fungeerde vanaf mei 1942 als dwangarbeiderskamp en zorgde voor arbeidskrachten die in de grote chemische en synthetische rubberfabrieken van IG Farben tewerk werden gesteld.

Officieel werden 404.222 kampnummers uitgegeven waarvan 270.726 aan mannen en 133.496 aan vrouwen. Met uitzondering van de personen die rechtstreeks werden doorgestuurd naar de gaskamers, ontving iedere gevangene (kinderen inclusief) bij aankomst in Auschwitz I een kampnummer. Alle Joden en niet-Joden, Sinti en Roma die het kamp levend bereikten, kregen hun kampnummer op de linker voorarm getatoeëerd. In eerste instantie werden de kampnummers links boven op de borst aangebracht, maar omdat de kampnummers op deze plaats niet te lezen waren, koos men voor kampnummers op de voorarm.

Het officieel geregistreerde aantal gevangenen dat in Auschwitz I overleed is ongeveer 260.000. Verder werden 134.000 gevangenen

Vervolg op pagina 14

Sweepploeg der Huzaren "ontmoet"

April/mei 1949 was ik als dienstplichtig Huzaar ingedeeld bij het zware mortierpeloton van het 3e eskadron, 2e afd. Huzaren van Boreel, gelegerd op Oost-Java. Ons eskadron opereerde in die tijd niet als eenheid. Het stafpeloton, het 1e en 2e peloton lagen in Kediri-Blitar, het 3e peloton lag in Madiun. Het mortierpeloton was opgesplitst. De ene helft lag in Njanjuk en de andere helft in Djombang. Vanaf Surabaya liep de verbindingsweg o.a. door Djombang tot Kertosono, alwaar de weg zich splitste in zuidelijke richting naar Kediri en in westelijke richting naar o.a. Madiun en naar Midden-Java. Vanaf Djombang werd door ons gesweept tot Kertosono, vanaf Kediri naar Kertosono door de Huzaren in Kediri, vanaf Njanjuk naar Kertosono door de Huzaren in Njanjuk. In Kertosono lag een grote brug over de Brantas. Men moest deze brug over om door te kunnen rijden in de richting Madiun. Voor die grote brug moest men linksaf naar Kediri. Iedere morgen werd de weg vanaf Djombang naar Kertosono door ons gesweept. Niemand mocht die weg op totdat wij deze gesweept hadden. Verder mochten na de sweep alleen colonnes voertuigen deze weg op. Deze weg was "open" tot 15.00 uur. In de weg naar Djombang waren twee Baileybruggen geslagen door de Genie. Deze bruggen hadden bij de sweep onze bijzondere aandacht. Deze lagen in de buurt van een kampong, genaamd Perak, bij veel Indiëgangsters wel bekend. De weg was gruwelijk slecht vanwege de kul-

len en de gaten, uitermate geschikt voor trekbommen en mijnen. Ook was er vele malen aan de bruggen "geknoeid". Medio maart 1949 waren er 4 van onze jongens onder Njanjuk door een trekbom om het leven gekomen. Verder nog 1 in de buurt van Njanjuk. Hij behoorde tot ons peloton. Tijdens de "weg-sweep" ontplofte er een fosforbom tussen twee pantserwagens. Gelukkig ging de bom niet op tijd af en werd er niemand getroffen. Op een dag in mei kregen we bericht vanuit Kediri dat generaal Baay (commandant Oost-Java), die zich in Kediri bevond, de dag daarna vanuit Kediri naar Surabaya zou afreizen. De generaal zou met zijn gevolg achter de sweepploeg aan naar Kertosono rijden. Hij zou tot 08.00 uur in Kertosono op de sweepploeg van Djombang wachten. Zouden we om 08.00 uur niet in Kertosono zijn, dan moesten wij er rekening mee houden dat de generaal ons tegemoet zou rijden. We reden die bewuste morgen rond 06.30 uur met twee pantserwagens weg in de richting van Kertosono. Wij wilden voor 08.00 uur in Kertosono zijn. Ik zat als brenschutter in de eerste wagen. De bren stond op de bovenzijde van de pantserwagens. Toen we Djombang uitreden, ging ik slaan om zo de bren beter te kunnen bedienen. We wisselden regelmatig van snelheid. Ongeveer vijf kilometer van Perak reden we langzaam aangezien de weg zeer slecht was. Plotseling zag ik het linker-voorwiel zo'n 10 centimeter wegzakken, tevens zag ik dat links

van dat wiel de grond omhoog werd gedrukt en er een mijn bloot kwam te liggen. Onmiddellijk werd er gestopt. Er werd ook vuur vanuit de kampong op ons uitgebracht. Dit vuur werd door ons beantwoord waardoor de mijn onschadelijk kon worden gemaakt en in de zijbak van de pantserwagen kon worden gelegd. Daarna reden we verder. Na enkele kilometers maakte de weg een bocht naar rechts. Ik zag de eerste Baileybrug, deze lag nagenoeg haaks op de weg. Ook zag ik twee mannen, in korte broek en met ontbloot bovenlijf, bezig met het maken van een kull onder de oprit van de brug. Ik opende het vuur en in een zucht waren ze verdwenen. Naderbij gekomen zag ik bij de kull onder de oprit twee "dikbuik-bommen" liggen ter grootte van ongeveer een halve meter. Nadat deze bommen onschadelijk waren gemaakt en in de zijbak waren gelegd, reden we de brug op. Toen ik op die brug reed, kon ik de tweede brug zien. Ik zag dat er een aantal mensen met ontbloot bovenlijf op de brug liepen en ik gaf vuur op die brug. We reden vervolgens plankgas op die brug af. Ondertussen gaf ik vuurstoten om die makkers geen kans te geven om weg te komen. Bij de brug aangekomen zag ik aan de andere kant een militaire colonne staan. De mensen op die brug bleken Indonesiërs te zijn, die als koelie voor de Genie werkten. Zij waren alleen gekleed in korte broek en zo de kali ingedoken. De eerste man die naar mij toekwam, was een luitenant van de Genie. Hij was klein

Vervolg van pagina 15

voor de bevrijding overgeplaatst of geëvacueerd naar andere kampen. Vastgesteld is dat van de 134.000 ongeveer 80.000 gevangenen overleden of werden vermoord tijdens de beruchte "Dodenmarsen". Ongeveer 2.000 niet-Joden werden vrijgelaten en bijna 200 gevangenen, onder wie ook een aantal Joden, slaagden erin het kamp te ontvluchten. Bij de bevrijding (65 jaar geleden) op 27 januari 1945 door het Rode Leger werden 7.650 gevangenen aangetroffen en bevrijd. Bij de intocht van het Rode Leger in Auschwitz I was het kamp nagenoeg onbeschadigd. Veel officiële documenten bleven bewaard. Toen duidelijk werd dat het Rode

Leger naderde, verlieten de Duitsers Auschwitz. De overgebleven gevangenen verlieten Auschwitz op 17 januari 1945 en werden naar Dachau, Mauthausen en andere beruchte kampen gedeporteerd, meestal te voet. Deze barre voettochten staan bekend als de "Dodenmarsen".

Het totaal aantal omgekomen Joden in Auschwitz-Birkenau zal wel nooit helemaal duidelijk worden, want velen werden niet geregistreerd. Schattingen lopen uiteen van 1.000.000 tot 2.500.000 omgekomen Joden in Auschwitz-Birkenau. Algemeen wordt aangenomen dat 2.500.000 dichterbij de waarheid ligt.

Th.R.

Veteranendag Koninklijke Marine

Deze wordt gehouden op
woensdag 9 juni 2010
te Den Helder.

generaal Baay (Deel 1)

van stuk en gesierd met een baard en een snor. Hij zat flink onder de modder. Hij zei tegen mij: "Je schoot nogal". Ik zei: "Wat doe je met die mensen op de brug"? Blijkbaar zag hij dat ik vreselijk kwaad was, want hij liep direct weg. Ik had onmiddellijk het vermoeden dat in die colonne de generaal zat. Er werd door de jongens in de tweede pantserwagen geroepen: "Zulle, zeg dat je iets in de bommen zag zitten". Ik riep terug: "Ik doe het woord wel".

Mijn woorden waren nog niet koud of ik zag een lange man in tropenuniform over de brug naar mij toekomen. Ik zag geen sterren of zo. Ik stond naast de pantserwagen een sigaretje te roken. Toen hij ongeveer 2 meter van mij af was, zei hij: "Wie is hier die schutter"? Ik zei: "Dat was ik". Hierop zei hij: "Je mag niet schieten voordat er op jou geschoten wordt. Weet je wel dat ik je in de bak moet zetten". Wat er toen met me gebeurde, kan ik bijna niet omschrijven. Mijn spieren spanden zich en mijn hand ging naar mijn pistool. De jongens in de tweede pantserwagen riepen: "Zulle, niet doen". Daarop zei

ik tegen die militair: "Dat niet-schieten zeggen jullie maar in Surabaya en Den Haag, maar hier maken wij dat wel uit. Jullie weten waarschijnlijk nog niet dat we onlangs 7 jongens hebben verloren tijdens het sweepen. Er sneuvelden 4 jongens door een trekbom". Verder zei ik: "Kijk hier in de zijbak van deze pantserwagen. Zie je die mijn en die twee 'dikbuiken'? Zie je die brug verderop? Twee kerels gekleed in korte broek waren bezig met het leggen van die trekbommen onder de oprit van die brug. Volgens jullie had ik moeten stoppen, die lui de bommen moeten laten leggen en weg moeten laten gaan. En wij hadden dan de brug op moeten rijden, waarna de bommen zouden zijn afgegaan en wij in stukken de lucht in waren gevlogen. Zouden wij dan nog hebben kunnen schieten"? Hierop gaf de militair geen antwoord. Hij was even stil. Ik wist niet welke rang die militair had, ik zag geen sterren. Wel had hij iets op zijn schouders, wellicht een officier der Mariniers. Na een korte stilte zei hij: "Weet je wie er in die colonne zit"? Ik zei: "Dat weet ik niet". Hij zei: "De generaal". Ik riep: "Jongens hoelaat is het"? Zij riepen terug: "Het is twintig voor acht". Ik zei tegen de militair: "De generaal kan niet in de colonne zitten, want hij zou tot 08.00 uur op ons wachten in Kertosono. Als we dit oponthoud niet hadden gehad, zouden we voor 08.00 uur in Kertosono geweest zijn. Jullie hebben je niet aan de afspraak gehouden". Daarop liep hij weer terug. Na ongeveer tien minuten kwam hij terug. Hij zei tegen mij:

"De generaal zal het voor deze keer door de vingers zien". Daarna liep hij weg. Even later zette de colonne zich in beweging en reed de brug over. De eerste drie wagens waren pantserwagens bewapend met 9 mitrailleurs en daarachter reed een pantserwagen met daarop aan de voorzijde in witte letters geschilderd "ARCHIBALD". Ik zag dat de klep aan de chauffeurszijde geopend was, de anderen waren gesloten. Toen deze "ARCHIBALD" vlakbij was, werd de klep in het linkerportier geopend en zag ik het gezicht van generaal Baay. Hij keek me aan en vroeg: "Zo Huzaar, hoe is de weg naar Djombang"? Ik antwoordde: "Verrekte slecht, generaal. Maar we hebben twee bommen en een mijn voor u uit de weg gehaald". Hierop zei hij: "Bedankt Huzaar". Tot zover deze "weg-sweep".

*F. ten Westenend
Roepnaam "Zulle"
Ex-dienstplichtig Huzaar
Velpenweg 147
6824 MB Arnhem
026-3763627*

Leuke ontmoeting

Als ik in een boek zit te lezen over onze soldaten in Indonesië, kom ik in een hoofdstuk de naam van verpleegster De Haan tegen. Zij werkte als verpleegster in het Marine-ziekenhuis in Soerabaja. In het jaar 1949 heb ik daar lange tijd moeten verblijven met gebroken benen en zij was toen werkzaam op onze afdeling. Ik heb haar meteen gebeld en ze herkende me ook nog. Het aardige was dat zij na haar terugkeer in Arnhem in het gemeente-ziekenhuis werkte, alwaar zij mijn vader verpleegde in de jaren '60. Van hem hoorde ze dat ik in Australië woonde. Een kleine wereld! Meteen een afspraak gemaakt om haar in Sneek op te zoeken, hetgeen we inmiddels ook gedaan hebben. Het werd een erg plezierige dag waarop we veel oude verhalen hebben opgehaald. Een ontmoeting na 60 jaar, erg leuk.

Bennel, F. Huppé

Arnhem heeft een veteranencafé

Op 29 januari jl. is door wethouder Jansen het veteranencafé aan de Bakkerstraat 26 geopend.

Ruud Looijaard, initiatiefnemer en lid van de Bond van Wapenbroeders, heeft enkele gesprekken gevoerd met de eigenaar van Lunchroom Kuitje en deze was meteen spontaan en enthousiast. Nu het officiële is gebeurd, staat elke laatste vrijdag van de maand de deur open van 17.00 uur tot 20.00 uur voor veteranen en TRIS-leden.

Om een indruk te krijgen van het veteranencafé: zie de website van de Bond van Wapenbroeders, er staat een fotoreportage van de opening op.

SOBAT

DE EERSTE POLITIONELE ACTIE (deel 7)

dagboek aantekeningen van 27 juli t/m 27 augustus 1947

Elisabeth Ziekenhuis, augustus 1947

Stap voor stap heb ik de afgelopen dagen samen met de dokter en de zusters geprobeerd weer normaal te gaan denken. Lang heeft vooral de dokter, met een vreemd accent, met mij gepraat en wat ik me daarvan nog kan herinneren moet ik toch proberen op te schrijven. Dat zal wel moeite kosten want ik heb nog veel hoofdpijn en voel me zweverig en licht misselijk. De zusters zijn heel lief, ik lig hier alleen en ben vanmorgen al even buiten op de waranda gaan kijken. Daar kan ik uitkijken over de stad. Het is wel heel omwezenlijk, ik voel het alsof er een diep gat is in mijn leven en vooral als ik dan de dokter en de zusters hoor vertellen dat ik lang niet wist wie en waar ik was. Dat maakt me angstig en onzeker. Maar volgens de dokter zal dat overgaan.

Ik ben alleen maar een stuk kwijt en zal dat wellicht ook nooit meer precies terugvinden. Ik ervaar dat nu al. Tussen het vertrek uit Bandoeng, waarvan ik nog heel goed de teleurstelling en het verdriet over het afscheid van Esterinah kan voelen, en het hier als het ware wakker worden, kan ik alleen maar beelden oproepen als ik daarover lees. In mijn ransel die ze mij hier brachten, vond ik ook de aantekeningen die ik maakte in een klein boekje. Samen met dat wat hier in dit schrift staat, komt het me nog voor als een stuk uit een boek, hoe moet ik dat toch duidelijk maken.

Toen ik een paar dagen geleden bij kennis kwam (anders kan ik het niet omschrijven), zat er een non bij me. Ze sprak me aan en probeerde me duidelijk te maken dat ik hier dagenlang had rondgelopen terwijl ik niet kon vertellen wie ik was. Ik wil daar niet verder over nadenken en schrijven nu want dat maakt me heel verdrietig, ik weet niet waarom. Maar het schijnt dat ik die avond in mijn slaap heb liggen praten, dat een zuster dat hoorde en mij daarop aansprak waardoor ik wakker werd en vroeg waar ik was. Ik weet me nu dus te herinneren dat de zuster even wegging en terugkwam met een kleine, dikke dokter die nogal grappig sprak. Flarden van dat gesprek komen nu bij me op. Hij vertelde dat ik was gevonden op mijn werkkamer in dat huis op Nw. Tjandi, buiten bewustzijn, en dat ik naar hier was gebracht. Maar nadat ik weer bij kennis was gekomen, bleek dat ik een volledige amnesie had, dat wil zeggen dat ik niet kon zeggen wie ik was en wat er was gebeurd.

Over een mogelijke oorzaak deed hij heel onduidelijk, daar kan ik me op dit moment niet veel van herinneren. Ik vond het ook niet prettig om aan te horen want opeens kon ik me zoveel herinneren uit de laatste oorlogsjaren en opeens kwam alles wat er gebeurde na mei 1945 als het ware weer aan me voorbij. Opeens kwam als een flits Esterinah in mijn herinnering, toen ging ik me opeens heel veel zorgen maken. Wat wist zij en hoe zou het met haar zijn. Dat waren heel moeilijke momenten, dat zal ik echt nooit vergeten.

Heel duidelijk is dan nu opeens het verdere gesprek met de dokter. Hij vertelde dat in die tijd dat ze probeerden mij te bereiken, dokter Breedveld in het ziekenhuis was geweest. Hij was op zoek naar mij en had bij de staf

gehoord dat ik in het ziekenhuis lag. Samen met dokter N. heeft hij lang bij mij gezeten en samen hebben ze gepraat over mij. Dokter N. vertelde dat hij toen juist van plan was om mij af te voeren naar Batavia voor terugzending naar Holland. Maar dokter Breedveld had verteld dat ik een meisje had in Bandoeng en van plan was om in Indië te blijven voor een opleiding als zendeling-arts. Daarna was dokter N. zich speciaal met mij gaan bezighouden en na een poosje was het dus zo gegaan dat ik mijn geheugen voor het belangrijkste deel weer terug had.

Als ik toen dit schrift bij me had gehad, had ik hem ook kunnen vertellen wat ik hierin schreef. Maar nu ben ik van plan om dat alles weg te stoppen, waarom precies dat weet ik niet, maar misschien wel het meest door wat dokter N. mij op het hart bond in vervolggesprekken de afgelopen dagen. Hij wil dat ik alles wat er na mijn teleurstelling in Bandoeng gebeurde, zo snel mogelijk vergeet en me ga richten op dat wat ik wilde en zo snel mogelijk de studie in Bandoeng ga beginnen en dan vooral zo snel mogelijk mijn meisje ga schrijven. Ik had nogal wat brieven van Tri gekregen van de zuster. Ik voel me nu ontzettend moe in mijn hoofd, er zit een hele zwerm krekels in. Maar ik dank God dat Hij mij heeft gespaard en geleid in dit land, waar ik nu al zoveel heb gevonden, mezelf en vooral Esterinah.

H. Bakker
Oldemaad 43
8431 TN Oosterwolde

Nieuw Lid van Verdienste

Wegens de vele en belangrijke diensten die hij de vereniging VOMI-Nederland gedurende vele jaren met grote toewijding heeft bewezen; inzonderheid blijkende uit:

- De onmisbare bijdrage die hij heeft geleverd als mede-oprichter, 2e secretaris en vice-voorzitter van de vereniging VOMI Zeeland.
- De grote persoonlijke betrokkenheid en inzet bij het tot stand komen van gedenktekens in de provincie Zeeland voor de gesneuvelde Indië-militair.
- De grote collegialiteit en integriteit welke hij tot uitgangspunt van zijn handelen heeft gemaakt, waardoor er nimmer tevergeefs een beroep op hem werd gedaan.

Deze mooie woorden sieren de oorkonde welke op 23 maart 2010 werd uitgereikt aan de heer G.C. Meeuwse (bestuurslid van VOMI Zeeland) bij zijn benoeming tot Lid van Verdienste van VOMI-Nederland.

Tijdens de Algemene Ledenvergadering van de vereniging VOMI Zeeland in Hotel Goes op Zuid Beveland werden de oorkonde met de bijbehorende draagspeld aan de heer G.C. Meeuwse uitgereikt door de voorzitter van VOMI-Nederland, de heer L. Noordzij.

BOOTREIS VOMI-FRIESLAND

Ook dit jaar organiseert VOMI-Friesland een bootreis over de Friese meren. Er wordt gevaren met mps "Marprinses" van Rondvaardij "Prinsenhof" in Earnewâld (Eernewoude). De kapitein zal zijn best doen om ons de mooiste plekjes in het Friese merengebied te laten zien.

Dit zal plaatsvinden op vrijdag 21 mei a.s.

De "Marprinses" vertrekt om precies 10.00 uur vanaf de P. Miedemaweg in Earnewâld. De boot wacht niet op eventuele laatkomers, dus

graag op tijd aanwezig zijn. Inschepen kan vanaf 09.30 uur. De inhoud van het reisotje laat toe dat deelname aan deze tocht evenals vorig jaar € 40,00 per persoon kost en wat krijgt u daar allemaal voor? Bij de start krijgt u aan boord 2 x koffie of thee met een stuk Friese oranjeboek. Om 12.30 uur krijgt u een uitstekend diner met een consumptie. In de loop van de middag 2 x thee met een dumke en tot slot om 17.00 uur een belegd broodje en een krentenbol met een kop koffie of een beker melk of karnemelk. De consumpties die u tijdens de reis

nuttigt zijn voor eigen rekening. Als u wilt deelnemen aan deze reis moet u er zorg voor dragen dat het reisbedrag uiterlijk 7 mei a.s. is bijgeschreven op rekeningnummer 29 69 47 326 t.n.v. penningmeester VOMI Reisfonds, Walburgastraat 25, 8855 CK Sexbierum. Dit is een rekeningnummer bij de Frieslandbank. Betalen is deelnemen. Stap dan ook dit jaar weer in ons bootje en vaar met ons mee, het is heus de moeite waard.

Ype Terpstra, tel. 0515-572179

SOBAT

Herdenkingsplaats te Oosterbeek voor de gevallen uit de Gemeente Renkum

Wat hier onder de aandacht wordt gebracht, betreft niet zozeer een "monument" maar wel een vergelijkbare herdenkingsplaats, uitgevoerd in de vorm van een plaquette die is aangebracht op de toren bij het gemeentehuis van de Gemeente Renkum te Oosterbeek.

Enkele bijzonderheden betreffende de realisering van deze plaquette: Op een bijeenkomst van oud-Indië-militairen, gehouden in maart 1996, werd duidelijk en emotioneel de wens geuit om te komen tot een gedenkplaats voor de jonge mannen uit de Gemeente Renkum die in het voormalig Nederlands-Oost-Indië zijn achtergebleven. In oktober van datzelfde jaar werd er een comité samengesteld om te trachten deze wens te realiseren. Gelden hiervoor werden bijeengebracht door de oud-militairen, maar ook door vele sympathisanten. In november 1996 was er voldoende geld ontvangen om tot aanschaf van een plaquette over te gaan.

Op 25 april 1997 vond de plechtige onthulling plaats door de burgemeester en de moeder van één van de gesneuvelden. Naast de toespraak van de voormalig burgemeester - drs. J.W.A. Verlinden - sprak ook wijlen de heer S.A. Lapré, Ridder MWO, majoor bd en later kolonel titulair

bd, gloedvolle woorden. Tevens was er koorzang, het blazen van The Last Post en het zingen van het Wilhelmus. Na het dankwoord van de voorzitter van het comité, werden er veel bloemen gelegd. Al met al was het een indrukwekkende plechtigheid. De plaquette bevat in totaal 14 namen van jonge mannen uit verschillende plaatsen van de Gemeente Renkum, t.w. Doorwerth, Heelsum, Oosterbeek en Renkum, die in het voormalig Nederlands-Oost-Indië zijn omgekomen en daar hun laatste rustplaats vonden.

Achter de plaquette is aarde uit Indonesië aangebracht. Jaarlijks - op de avond van de 4e mei, tijdens de plechtige Dodenherdenking - herdenken wij ook hen, mede door het plaatsen van een bloemstuk.

De plaquette is uitgevoerd in brons. Formaat: 40 x 60 cm; ondergrond donker, geruwd, letters aan oppervlak blank geslepen. Vervaardiger: Koper- en metaalgietery Sillen & Co te Swalmen.

De tekst op de plaquette luidt: 1945 - 1950 (geflankeerd door het Ereteken voor Orde en Vrede en het Demobilisatie-embleem) Nederlands Oost-Indië voor Orde en Vrede. Ter nagedachtenis aan hen die niet terugkeerden:

Doorwerth:	Jhr. C.F.M.I.H. van Nispen tot Panmerden en D. Wolthof
Heelsum:	H. Blaauw en G.A. Welle
Oosterbeek:	J.H. Aartsen, N.H. Berendsen, M.J. Diepeveen, O. Oeurtsen en L. Wesseling
Renkum:	T. van Gelder, F.A. Jacobsen, A.J. van Kesteren, D. van Schenk Hof en A.P. Versleegen

Hartelijk dank aan het niet nader te noemen lid van VOMI 'De Veluwe' die mij deze informatie toestuurde. Informatie over andere Indië-gedenktekens blijft welkom.

ET. Dürst Britt,
secretaris VOMI 'De Veluwe'

Herdenkingsdienst "Sterre der Zee" Bataljon III - 14 R.I.

Datum: woensdag 16 juni 2010
Locatie: gemeenschapshuis "La Rochelle", Kerkstraat 18-20, 6088 EG Roggel
Aanvang: 15.00 uur (ontvangst vanaf 14.00 uur)

Herdacht worden alle wapenbroeders van het Bataljon III - 14 R.I. die door gevechtshandelingen, ongevallen en ziektes in Indonesië zijn achtergebleven en rusten op het Ereveld Menteng Pulo te Jakarta. Herdacht worden ook alle leden van het Bataljon III - 14 R.I. die vanaf 1950 tot heden zijn overleden. Bovendien worden alle ruim 6.000 militairen die om het leven kwamen in Nederlands-Indië en Nederlands-Nieuw-Guinea herdacht.

Voor nadere informatie kunt u contact opnemen met:

Jo Arndts
Tel. 0032-89715132
email: arndts.jo@skynet.be

of

Jan van Boeijen
Tel. 0492-666081
email: boeijen75@zonnel.nl

'De zomer van 1962'

Boek beschrijft de laatste gevechten om Nederlands Nieuw-Guinea

De zomer van 1962

Met iedere Nederlandse militaire missie naar het buitenland is wel iets mis, volkenrechtelijk, politiek of militair-technisch. In Afrika, in voormalig Joegoslavië, in Irak, in Afghanistan, waar dan ook en zeker ooit en toen in onze voormalige koloniën. Bijna een halve eeuw geleden, op 31 mei 1960, werd het 6e Infanterie Bataljon Oranje Gelderland opgericht. Die oprichting was het begin van een lange reeks overhaaste versterkingen van de Nederlandse strijd-

krachten in ons laatste rijkdeel in de Oost, Nederlands Nieuw-Guinea. Eenheden van de marine en de luchtmacht werden in hoog tempo gevolgd door onderdelen van de landmacht; batterijen luchtdoelartillerie, het 17e Bataljon Infanterie Chassé en het 41e Bataljon Stoottroepen, overgevlogen met de DC-8 en overgevoerd met de Zuiderkruis, de Grote Beer en de Waterman.

Over die periode en vooral over het laatste jaar van de Nederlandse aanwezigheid in de Gordel van Smaragd, heeft Andreas Schellhout een boek geschreven, "De zomer van 1962". Het boek verbijstert door de beschrijving van de weinig doordachte wijze waarop 'onze jongens' een militair conflict in werden gestuurd. Compleet onvoorbereid, oppervlakkig gekesurd en met kleding en uitrusting, uitstekend geschikt om de winters op de Noord-Duitse laagvlakte te doorstaan, maar niet de temperaturen in de tropen. Desondanks wisten de uitgezonden gevechtseenheden van marine, land- en luchtmacht in uitputtende achtervolgingen en felle gevechten in de jungle alle oogmerken van de Indonesische infiltranten te verdrievelen. Vele Indonesische militair-

ren kwamen daarbij om of werden gevangen genomen. Honderden parachutisten verdwenen spoorloos in de dichte, alles bedekkende bossen van Nieuw-Guinea, tot de dag van vandaag.

Door het wegvallen van de Amerikaanse steun werd Nederland in 1962 uiteindelijk gedwongen Nieuw-Guinea op te geven en zo werden, ondanks alle stellige beloften van de Nederlandse regering, van het parlement en van het Nederlands bestuur in Nieuw-Guinea, de Papoea's in de steek gelaten. Eveneens tot de dag van vandaag. Eerste Kamerlid drs. Hans Hillen in zijn voorwoord: "De zomer van 1962" is een indringend tijdsbeeld. Toen gebeurd, maar juist nu, een halve eeuw later, waard om te lezen en te overdenken."

Andreas Schellhout: "De zomer van 1962", ISBN 978-90-8759-196-0, 16,50 euro.

Verschijnt eind februari, maar nu al te bestellen bij: www.jouwboek.nl/webshop. De verzendkosten bedragen 2,50 euro.

Uitgeverij U2pi BV, Koningin Julianalaan 198, 2274 JP Voorburg, e-mail: info@jouwboek.nl.

Voorthuizen organiseert taptoe op wereldniveau

De taptoe in Voorthuizen is een bekend evenement in deze Gelderse gemeente, maar met de Taptoe Voorthuizen 2010 overtreft het organiserend comité alle voorgaande versies. Op donderdag 6, vrijdag 7 en zaterdag 8 mei organiseert Stichting Voorthuizen Military Tattoo met totaal vijf uitvoeringen van dit internationale evenement waarbij rond de 750 muzikanten zullen optreden. Dit jaar is het 65 jaar geleden dat de bevrijding heeft plaatsgevonden en een aantal veteranen grijpt de gelegenheid aan om Nederland, waarschijnlijk voor het laatst, te bezoeken voor de laatste officiële herdenking. De reden voor de schaalvergroting van het Voorthuizen taptoe evenement is dat de Taptoe Voorthuizen is opgenomen in het officiële programma van Thank you Canada & Allied

Forces, om de bevrijding te vieren en te herdenken. Het programma van de taptoe is erop gericht Amerikaanse, Britse, Canadese en Nederlandse veteranen het eerbetoon te geven die ze verdienen. 'Tribute to the Veterans' is dan ook het thema van de taptoe.

De taptoe in Voorthuizen zal plaatsvinden aan het terrein van de Oranje Vereniging aan de Roelenengweg in Voorthuizen en bouwt voor de gelegenheid een tribune waarop 6.385 bezoekers kunnen plaatsnemen. Met vijf voorstellingen kunnen rond de 32.000 toeschouwers het evenement bezoeken. Daarmee wordt Taptoe Voorthuizen een van de grootste taptoes ter wereld en veroverd hiermee een vierde plaats onder de grootste internationale taptoe evenementen

ter wereld na Edinburgh, Basel en Moskou.

De deelnemers en bezoekers van het evenement zullen met touringcars en bussen naar het taptoeterrein worden gebracht en voor bezoekers die met de auto komen wordt op bedrijventerrein De Harselaar, in Barneveld, parkeergelegenheid getreëerd. Pendelbussen zullen de bezoekers hiervandaan naar het taptoeterrein aan de Roelenengweg brengen zodat de verkeersoverlast tot een minimum beperkt wordt.

Uitgebreide en actuele informatie is te vinden op de website www.voorthuizen-tattoo.com, via deze website kunt u ook de toegangskarten bestellen.

SOBAT

Stichting Steunfonds VOMI-Nederland

De stichting heeft ten doel het ondersteunen van de vereniging VOMI-Nederland, onder meer door het verschaffen of ter beschikking stellen van financiële of materiële middelen aan deze vereniging, alsmede al hetgeen met een en ander rechtstreeks of zijdelings verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn, alles in de ruimste zin van het woord. De stichting tracht haar doel te verwezenlijken door: het verwerven van gelden door middel van bijdragen van particulieren, ondernemers en overheid; alle andere wettige middelen, welke aan het doel van de stichting bevorderlijk kunnen zijn. Het vermogen van de stichting zal worden gevormd door: subsidies, retributies, donaties, schenkingen, erfstellingen, legaten, alle andere verkrijgingen en baten.

Meerdere nabestaanden van sobats hebben uit hun erfenis reeds geld aan de stichting ter beschikking gesteld. Ook een aantal leden van onze lidverenigingen heeft reeds een donatie gedaan.

Het bestuur van VOMI-Nederland roept een ieder op om deze stichting te sponsoren. Men kan dat doen door minimaal € 7,50 over te maken op bankrekeningnummer 12.89.87.049 ten name van Stichting Steunfonds VOMI-NL te Barendrecht.

U doet toch ook mee?

Th.R.

Het Indië-Monument in de gemeente Bodegraven

Plaats

Te Nieuwerbrug aan de muur van de Brugkerk.

Onthulling

Op 4 mei 2005 door de voorzitter van de Kerkenraad, de heer J. van Rooyen, en mevr. Blok (nabestaande).

Overleden plaatsgenoot

Naam	Geboren	Overleden	Onderdeel	Ereveld
C. de Bruin	24-03-1924	10-06-1949	5 Afd. V A	Candi

NEDERLANDSE VETERANENDAG

Zaterdag 26 juni te Den Haag

VETERANENDAG KONINKLIJKE MARECHAUSSEE

Vrijdag 24 september te Apeldoorn
Doelgroep: Alle veteranen van de Koninklijke Marechaussee

VETERANENDAGEN KONINKLIJKE LUCHTMACHT

Woensdag 8 september en don-
derdag 9 september op Vliegbasis
Eindhoven
Doelgroep: Alle veteranen van de
Koninklijke Luchtmacht

VETERANENDAG KONINKLIJKE LANDMACHT

Zondag 30 mei te Havelte
Doelgroep: Alle veteranen die ná
1945 als militair in multinationalaal
verband buiten Europa zijn uitge-
zonden geweest (excl. Ned-Indië,
Nieuw-Guinea en Korea)

LANDMACHTDAGEN 2010

Deze vinden plaats op 29 en
30 mei op de Johannes
Postkazerne te Havelte (Drenthe)

LUCHTMACHTDAGEN 2010

Deze vinden plaats op 18 en
19 juni op Vliegbasis Gilze-Rijen

MARINEDAGEN 2010

De marine slaat in 2010 een
jaartje over

Autonome bevoorrading vanuit de lucht

De Defensie Materieel Organisatie en Dutch Space hebben op 16 oktober 2009 een contract getekend voor de levering van 15 Smart Parafoil Autonomous Delivery Systems (SPADES), een bevoorradingssysteem per parachute. SPADES kan volledig autonoom en met grote precisie ladingen tot 1000 kg naar afgelegen of gevaarlijke gebieden brengen.

Vanaf grote hoogte wordt de parachute met de lading uit een vliegtuig gegooid. Het systeem vliegt zichzelf daarna via GPS en een geavanceerd besturingssysteem over grote afstand naar een vooraf gekozen locatie op de grond. Met een gemiddelde nauwkeurigheid van 50 meter kan SPADES zo snel, veilig en "geruisloos" goederen brengen naar plaatsen die op andere wijze niet bereikbaar zijn. Deze nieuwe ondersteuning van militaire operaties, waarbij snelheid

en accurate inzet van levensbelang zijn, is een grote verbetering voor de special forces, zoals commando's en mariniers. Zij treden vaak op in vijandelijk gebied en om hun positie niet prijs te geven, is het wenselijk dat bevoorrading (van bijv. brandstof, munitie en voeding) ook "stiekem" plaatsvindt.

Tactische uitbreiding

Op de bevoorradingbasis wordt de bestelling gepakt en het coördinaat, waar de special forces zitten, wordt in het systeem geprogrammeerd. De lading wordt dan met behulp van een transportvliegtuig van grote hoogte (buiten gehoor- en zichtafstand) afgeworpen. Dit systeem is een uitbreiding van de tactische mogelijkheden tijdens operaties en draagt bij aan het succes van vredesoperaties in gebieden als Afghanistan.

DIS

SPADES is één van de door de Nederlandse industrie aangedragen voorstellen in het kader van de Defensie Industrie Strategie (DIS). Een van de doelen waar Defensie met DIS naar streeft, is het bevorderen van de Nederlandse Defensiegerelateerde industrie, zoals Dutch Space. Door als launching customer (de eerste gebruiker) op te treden draagt Defensie bij om de industrie in nationale en internationale netwerken deel te laten nemen aan de ontwikkeling, productie en instandhouding van Defensiematerieel.

Bron:

Militair Logistiek Magazine (09/4), orgaan van de Vereniging van Officieren Logistieke Diensten (VOLD)

Lange reis op korte golf

Rotterdam
Afscheid kwam
Mannen wuiven
Vrouwen snuiven
Zij's naar Hij's
Goede reis
Afscheidsstoot
Los de boot
Eerste dagen
Steeds maar vragen
Prachtig weer
Prima sfeer
Heerlijk eten
Lui gezeten
Niets beleven
Wat een leven
Dienst begon
In de zon
Sport en les
Pret voor zes
Ruim corvee
Viel niet mee
Sloep en rol
Rondgetol
C.O.T.
Was tevree

Hield inspectie
Had collectie
Rattenvee
Neemt die mee
Voor z'n vrouw
Vlees voor jou
Golf Biscaje
Wind, hamije
Vis gevoerd
Maag ontroerd
Storm die bles
Wat 'n bries
Ging bedaren
Verder varen
Middel-zee
Was gedwee
Niets dan water
Bergen later
In Port-Said
Was 't allright
Mool port-fui
Zool-rot-lul
Suez Kanaal
Veel kabaal
Camera weg
Dat was pech

Ongeluk
Motor stuk
Uren gewacht
Werk in de nacht
Rode Zee
In de puree
Zon brandt fel
Leek 'n hel
't Was er heet
Niets dan zweet
Geen werk helaas
Zon was baas
Aden in zicht
Werd bericht
Guldens klaar
Player's daar
Korffe omlaag
Sigaretten omhoog
Tot 's avonds laat
Sigaretten praat
Indische Oceaan
Hitte weer gedaan
Werd veel gerust
Niemand had lust
Water en lucht
Naar land, gezocht

'n Hele week
Die maanden leek
Batavia zijn
Haven te klein
Veel gelost
Soldaten verlost
7 Dagen hier
Oeen vertier
Was 't al moe
Bij druk gedoe
In morgenstond
Cheribonsgrond
Werden gebracht
In grote vracht
Op landingsboot
Leek wel een vloot
Eind van zee
Moet brengen vree
Ben geknotst
Naar buitenpost
Tropen-zon
Kent geen pardon
Doe m'n best
Tegen zware test
Toch blijf zeggen
Oost-West-Thuis-Best

*Oud-soldaat Willy Tielmans
41 Z. M. Compagnie
"7 December" Divisie
1948*

SOBAT

OPEN DAGEN

voor aspirant-bewoners op Bronbeek

Toelatingseisen zijn verruimd!

Het Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen en Museum (KTOMM) Bronbeek te Arnhem organiseert voor gepensioneerde, vrijwillig goddiend hebbende militairen van alle krijgsmachtsoorten (m/v) die opgenomen willen worden in het militair verzorgingshuis Bronbeek dit jaar Open Dagen op maandag 8 maart, maandag 7 juni, maandag 6 september en maandag 29 november 2010.

Tijdens deze Open Dagen maakt u tussen 11.00 uur en 15.00 uur kennis met de leiding van Bronbeek en met andere bewoners en krijgt u, inclusief rondleiding en lunch, een compleet beeld van het leven op het Landgoed Bronbeek. Ook wordt u uitgebreid geïnformeerd over de (in vergelijking tot andere verzorgingshuizen) gunstige bijdrage in de verzorgingskosten.

U komt in aanmerking voor opname in het militair verzorgingshuis Bronbeek, indien u:

- 65 jaar of ouder bent, alleenstaand en nog in staat bent om de algemene dagelijkse handelingen zoals wassen/douchen en aankleden zelf uit te voeren en niet behoort tot de categorie officieren;
- onder oorlogsomstandigheden of andere, naar het oordeel van de Minister van Defensie daarmee vergelijkbare omstandigheden heeft gediend; in krijgsgevangenschap heeft verkeerd of heeft deelgenomen aan het verzet, dan wel buiten Nederland heeft gediend bij een eenheid die door de Nederlandse regering is uitgezonden of ter beschikking is gesteld van de Verenigde Naties of van andere internationale organisaties;

- beschikt over minimaal 15 pensioenjaren als militair (tropengaren tellen dubbel)*.

* De Minister van Defensie heeft persoonlijk in november 2007 toestemming gegeven tot het laten vervallen van de eis van minimaal 15 pensioenjaren als militair voor oud-dienstplichtigen en Keet Verband Vrijwilligers uit de periode 1940-1962!

Aanmelding voor deelname aan de Open Dagen kan:

- telefonisch (026-3763518, b.g.g. 026-3763555) of
- schriftelijk. Adres: KTOMM Bronbeek, Velperweg 147, 6824 MB Arnhem.

Los daarvan kunt u te allen tijde de informatiemap voor aspirant-bewoners inclusief aanmeldingsformulieren schriftelijk aanvragen.

Ik hoop u spoedig op Bronbeek te mogen verwelkomen.

Commandant Koninklijk Tehuis voor
Oud-Militairen en Museum Bronbeek
w.g.
G.H.J. Noondams
Kolonel der Cavalerie

Militairen niet blij

In 1882 dichtte F. L. Hemkes "t Geuzenvendel op de thuismars", dat aldus begon: "Zij kwamen na jaren uit Brabant weerom, met vliegend vaandel en slaande trom...". De beschreven gebeurtenis had toen intussen al zo'n 250 jaar daarvoor plaats gevonden. Waarom in 1882 deze uitgesproken waardering voor toen al lang dode veteranen? Het laatste Nederlandse wapenfeit van vóór 1882 bestond uit de "slagen bij Hasselt en Leuven", waar gepoogd werd de Belgische opstand van 1830 neer te slaan. Overwinningen van onze troepen, jazeker, maar wel gevolgd door een snelle terugtocht vanwege de opmars van Franse troepen in het zuiden. Uiteindelijk werd de Belgische zelfstandigheid in 1839 toch maar erkend. Dit was dus misschien wel het eerste mislukte Nederlandse militaire avontuur sinds de stichting van ons Koninkrijk: De opdracht van de regering kon niet verwezenlijkt worden. En daarna? Wel, laten we onze wapenfeiten eens de revue laten passeren:
1940: Ons leger slaagde er niet in de Duitse macht te keren. Capitulatie na vijf dagen.

1945: De Irene Brigade had zich bijna een jaar lang kranig gewerd, maar legde in de geallieerde bevrijding van Europa toch niet zoveel gewicht in de schaal. Bij hun afscheidsparade in Den Haag werden zij enthousiast toegejuicht, bedankt voor de moeite en konden daarna verdwijnen: De Brigade werd opgeheven. Met als gevolg frustraties.

Gelukkig kwam er dankzij de bankier Van Lanschot en Prins Bernhard de BNMO, die de pijn enigszins kon verzachten voor deze veteranen.

1945-1949: Een legermacht van 150.000 man slaagde er niet in de opstand van Soekarno c.s. ongedaan te maken en van een Verenigde Staten van Indonesië kwam niets terecht. Ook deze opdracht om Orde en Vrede te brengen werd niet met succes bekroond. En onze KNIL-families moesten in Nederland in veiligheid worden gebracht, om daar te horen dat hun KNIL werd opgeheven. Onvoorstelbare frustraties!

1950: Enkele honderden, voornamelijk oud-Indiëstrijders meldden zich vrijwillig voor het Nederlandse

Korea-detachement, maar moesten zich tenslotte tevredenstellen met een wankel herstel van de toestand van vóór de Noord-Koreaanse aanval, waardoor we nog steeds de wrange vruchten plukken van de eerste "vredesoperatie" onder VN-vlag.

1962: Ook de opdracht om Nieuw-Guinea voor het Koninkrijk te behouden resulteerde in een (politieke) mislukking en in het in de steek laten van de Papua's. En de volgende "vredesoperaties" van onze blauwhelmen? Moet ik Serebrenica nog noemen? Ook daar: Opdracht niet volbracht, waar dat trouwens zeker niet aan onze militairen lag!

2010: En dan nu Uruzgan: Het leek na jaren gemodder en 21 gesneuvelden tenslotte een succesvolle missie te kunnen worden. De eerste sinds 1830? Maar politieke onmacht en kortzichtigheid dreigen ook hier naar een mislukking te leiden. Om te constateren dat dit kennelijk past in de Nederlandse militaire traditie, is wel erg cynisch. Hoe onzorgvuldig wordt er omgesprongen met onze militairen! Of past dit ook in de Nederlandse traditie?

Hans Blom

De Nieuwe Hollandse Waterlinie

De Nieuwe Hollandse Waterlinie was een belangrijke verdedigingslinie in de Nederlandse geschiedenis. Deze Nieuwe linie diende ter vervanging van de Hollandse Waterlinie welke dateerde van het eind van de 17e eeuw. Een belangrijk verschil tussen de Oude en de Nieuwe linie was dat de stad Utrecht binnen de linie kwam te vallen. Vanaf 1871 werd de Nieuwe linie als zodanig genoemd.

De waterlinie lag als een beschermende krans rondom de steden van Holland, 85 kilometer lang en 3-5 kilometer breed. Met 46 forten strekte de linie zich uit van het eiland Pampus in de Zuiderzee tot aan de Biesbosch. Daarnaast bestond de linie uit de vijf vestingsteden Muiden, Weesp, Naarden, Gorinchem en Woerden.

De Nieuwe Hollandse Waterlinie is

in 1995 door de Nederlandse staat toegevoegd aan de voorlopige Werelderfgoedlijst van UNESCO. Voor de definitieve plaatsing op de Werelderfgoedlijst is onder andere duidelijkheid nodig over hoe de Nederlandse overheid de linie wil beschermen.

Op 27 september 2009 maakte minister Plasterk van OCW in Utrecht bekend dat de Nieuwe Hollandse Waterlinie op de lijst van Rijksmonumenten zou worden geplaatst. Onderdelen van de waterlinie waren al monument, maar nu wordt de linie als geheel beschermd, inclusief de honderden bunkers, sluisen, dijken en vestingsteden. Volgens een nieuwe aanpak van de bescherming van Rijksmonumenten kan nu ook de omgeving van de monumenten worden beschermd. Dit geldt voor

landschappen, kanalen en dijken en heeft een beperkende invloed op bouwplannen voor woonwijken en autowegen in dit gebied, waaronder de plannen voor een nieuwe snelweg rond Utrecht.

De linie

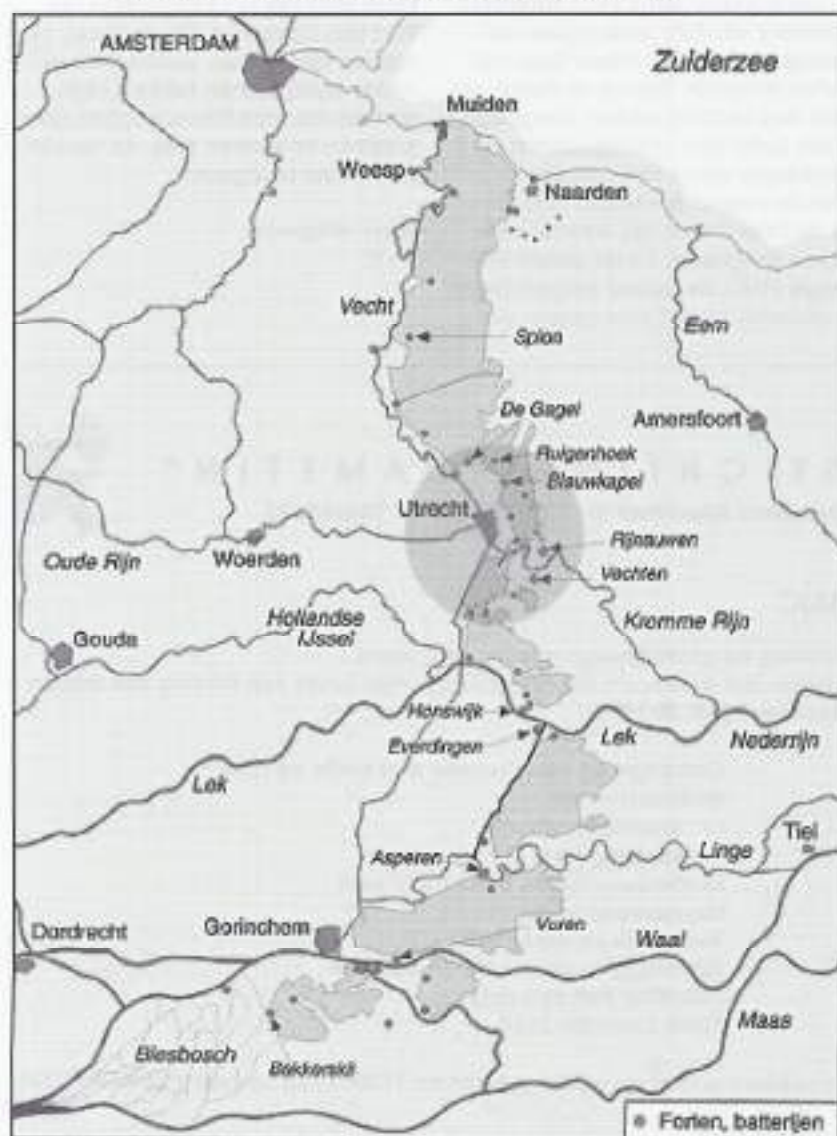
De linie liep van de Zuiderzee tot de Biesbosch. De linie bestond voornamelijk uit gebieden die onder water te zetten waren. Zoals bij elke waterlinie was het de bedoeling dat over de gehele lengte een geïndeed gebied zou ontstaan van ten minste enkele kilometers breed, dat tot een diepte van 30 tot 60 centimeter onder water zou komen te staan: te diep voor infanterie om nog in te kunnen oprukken, doch te ondiep voor normale vaartuigen. Gegeven de verschillen in het peil van de landerijen was hiervoor een complex systeem van "onderwaterhuis-houding" nodig. Het te inunderen gebied was hiertoe onderverdeeld in een fijnmazig netwerk van deelgebieden.

De Nieuwe Hollandse Waterlinie is in totaal drie keer als gevolg van oorlogsdreigingen geheel of gedeeltelijk onder water gezet: in 1870 (Frans-Duitse Oorlog), in de periode 1914-1918 (Eerste Wereldoorlog) en in 1939-1940 (Tweede Wereldoorlog). Het merendeel van de Nieuwe Hollandse Waterlinie is nog intact. Bijna alle forten zijn er nog. De inundatievlaktes zijn echter sterk aangetast. Door verstedelijking, aanplant van bomen en aanleg van infrastructuur is de strategische openheid sterk aangetast. Sommige forten zijn in verval geraakt, andere zijn (tot op zekere hoogte) gerestaureerd. Een aantal wordt voor andere doeleinden gebruikt, variërend van horeca of cultuur tot oefencentrum voor de Mobiele eenheid.

De forten

Op plaatsen waar inundatie niet mogelijk was, of op plaatsen waar wegen de linie doorkruisten, bouwde men forten. Ieder fort dat men bouwde was aangepast aan de specifieke eisen die het landschap op die locatie stelde. Daarom is bijna ieder fort een uniek bouwwerk, behalve de dubbelgangers Fort Kijkuit en Fort Spion. Fort bij Tienhoven is ook gelijk aan de eerder genoemde werken, maar in spiegelbeeld gebouwd. Verder zijn Fort Blauwkapel en Fort Het Vossegat identiek.

Nieuwe Hollandse Waterlinie omstreeks 1865

De geïnundeerde gebieden vormden het hoofdbestanddeel van de verdediging. Door het water naderende vijandelijke troepen zouden worden afgeslagen met platte schuiten, voorzien van licht geschut: uitleggers geheten. De forten dienden ter verdediging van zwakke plekken in de linie (de accessen) en ter bescherming van de inundatiesluizen die het water toelieten en waarmee het waterpeil geregeld werd.

Aanleg

De eerste schetsen voor de Nieuwe Hollandse Waterlinie dateren van het eind van de 18e eeuw. Cornelis Krayenhoff, vanaf 1796 directeur van de Hollandse Fortificatiën, pleitte voor een verschuiving van de oude Hollandse Waterlinie in oostelijke richting, zodat ook Utrecht daarbinnen zou vallen. Na de inlijving in het Franse keizerrijk bleek dat Napoleon Bonaparte belangstelling had voor dit plan, omdat daarmee de voor hem strategisch belangrijke stad Amsterdam goed verdedigd zou kunnen worden. Tot een uitvoering kwam het echter niet. Na de val van Napoleon werd het project weer ter hand genomen en in 1815 besloot koning Willem I tot uitvoering ervan. De bouw nam geruime tijd in beslag. Het gehele complex van sluisen, forten en andere werken dat in 1815 was gepland, werd pas omstreeks 1870 voltooid. In de jaren daarna zou er, vooral onder invloed van technische ontwikkelingen op het gebied van geschut en munitie, nog voortdurend

aan de forten verbouwd worden tot aan de mobilisatie van 1939 aan toe.

Aanpassingen

De aarden wallen en het lichte geschut maakten de Nieuwe Hollandse Waterlinie tot een zwakke linie. Door de veranderingen van het geschut rond 1860 en de Frans-Duitse Oorlog van 1870-1871 bleek dat de linie onvoldoende bescherming bood. De linie is daarom diverse malen aangepast aan de eisen die werden gesteld aan de weerstand in verband met verbeteringen aan geschut en munitie (onder andere de uitvinding van de brisantgranaat). Een aantal forten rond de stad Utrecht werden dan ook naar voren geschoven. De forten bij 't Hemeltje, bij Vechten, bij Rijnauwen, Hoofddijk, op de Ruigenhoekse Dijk en De Gagel behoren tot die vooruitgeschoven forten. Deze namen de taak van Fort Lunetten op de Houtense Vlake, Fort Het Vossegat en Fort aan de Klop over.

Door veranderingen in de dracht van het geschut kon volstaan worden met onderlinge afstanden tussen de te bouwen forten van 2 tot 3 kilometer. Hierdoor werd de wederzijdse verdediging van naast elkaar liggende forten mogelijk. Tussen de forten werden nog kleinere werken aangelegd zoals batterijen, opslagplaatsen en dekkingen voor manschappen. Ook de vooruitgeschoven linie is in de loop van de tijd verschillende keren aangepast, tot de laatste keer begin 1940. De laatste aanpassingen bestonden uit het aanbrengen van

betonkazematten en groepsschuilplaatsen. De werken zijn nog zichtbaar in het landschap, maar kennis over de locatie is wel noodzakelijk, anders ga je er snel aan voorbij. De forten, die ultraaard zo laag mogelijk gebouwd waren, zien er voor de onoplettende voorbijganger uit als een geringe verhoging in het landschap en zijn meestal begroeid met bomen en struiken. Ze waren aan de voorzijde bedekt met een meerdere meters dikke laag aarde, die inslagen van vijandelijk geschut moesten opvangen. Het bouwkundige gedeelte (aan de achterzijde) ligt vaak gedeeltelijk beneden het maaiveld en is pas van dichtbij zichtbaar. De laatste jaren zijn bij de meeste forten informatieborden geplaatst, die de voorbijganger attenderen op de bijzondere aard van deze verhogingen in het terrein.

Opknabbeurt

In februari 2008 is besloten de Nieuwe Hollandse Waterlinie op te knappen. Hiervoor is een bedrag van 150 miljoen EURO gereserveerd. Deze afspraak is vastgelegd in het Pact van Rijnauwen. De overheid, provincies, gemeentes, waterschappen en terreineigenaren hebben afgesproken de verschillende forten op te knappen en diverse fiets- en wandelpaden aan te leggen.

Bron: Wikipedia
Th.R.

STICHTING "DAMETIN"

Secretariaat: Schoolstraat 10 - 7751 GJ Dalen - Tel. 0524-553130

Dametin in een ander jasje

In 2008 is voor de laatste keer een Dametindag op grootschalige manier uitgevoerd. Door het bestuur is toegezegd dat deze dag in een andere en minder grootschalige opzet een vervolg zou krijgen. Het gedacht verloop van deze dag op **zaterdag 3 juli 2010** is:

vanaf	10.30 uur	Ontvangst bij zaal Cornelis met koffie en cake
	11.30 uur	Welkomstwoord
	12.00 uur	Gezamenlijke maaltijd
	13.30 uur	Verplaatsing naar het monument
	14.00 - 14.45 uur	Herdenking bij het monument met: Vlaggen ceremonie Toespraak en declamatie
		Kranslegging gemeente en Dametin
		Afsluiting met een defilé
	15.00 uur	Einde Dametin 2010

Kosten voor deze bijeenkomst: € 12,50 te voldoen vooraf op rekeningnummer 312681712 ten name van DAMETIN te Dalen en onder vermelding: Deelname reünie 2010.
Inschrijven voor 1 mei 2010. **Betalen is deelnemen.**

Witte vlag

Er vallen bij het klimmen van de jaren steeds grotere gaten in mijn geheugen, maar dat zal bij de meesten van ons wel het geval zijn. Zo herinner ik mij bijvoorbeeld wel dat er enkele malen een wapenstilstand is geweest, maar niet meer precies wanneer en waar. Dat de tegenpartij zich daar overigens weinig van aantrok, weet ik daarentegen weer goed. Tijdens zo'n periode, ik vermoed dat we met de 4e Compagnie toen in Dadapajam gelegerd waren, moest er een brief van kolonel Van Langen worden overgebracht naar het vijandelijk kamp, bestemd voor de territoriaal commandant van T.N.I. Het hoofdkwartier had in haar onnoemelijke wijsheid bedacht dat zulks diende te geschieden door een onderofficier en een soldaat. Dat mijn hersenis vijftig jaar geleden al bepaalde ongerechtigheden vertoonden, moge blijken uit het feit dat ik me voor die klus "vrijwillig" meldde. Eén onzer soldaten deed dat evenzo. En daar gingen we dan met als enige wapening een witte enveloppe en een witte vlag. Nijs door greppels of bosrand, nee demonstratief samen midden over de weg, kilometers lang.

Aanvankelijk had ik het gevoel op voetbalschoenen met nopjes te lopen, maar het zullen de uiteinden van mijn zenuwen wel zijn geweest die in mijn voetzolen opspeelden. De vlag (op 'n stok) hielden we optimaal zichtbaar. Zogenaamd keken we recht vooruit maar we probeerden met uiterste inspanning van onze ogen de zijanten van de weg in de gaten te houden. Elk moment waren we erop bedacht dat ze uit de struiken tevoorschijn zouden

springen. Zo zonder wapening, zelfs geen handgranaat, heb je het gevoel poedelnaakt mee te lopen in een modeshow.

We zweetten peentjes en dat had waarschijnlijk niet alleen te maken met de bekende koperen ploert. Ik herinner me ook nog dat we praktisch geen woord hebben gewisseld. Kennelijk waren we beiden totaal in onze eigen gedachten verstrikt en wilden we tegelijkertijd ook optimaal uitluisteren.

Eindelijk kregen we ons doel in zicht. In een soort kleine vallei liep de weg naar beneden om daarna in een steile helling naar boven te gaan. Vanuit dit punt hadden we, tijdens de achter ons liggende patrouilles, vaak vuur ontvangen. Omhoog kijkend ontwaarden we een mitrailleur die uitdagend boven de borstwering uitstak. Onze vlag staken we nog verder omhoog. Nog steeds had zich niets bewogen en was de stilte zo intens, zoals dat alleen maar in de tropen kan zijn.

En dan plotseling, terwijl we de helling opklauterden, stonden ze rondom ons.

Out of the blue met geweren in de aanslag. Ze dirigeerden ons naar een wachtlokaaltje, dat was opgetrokken uit kleine boomstammetjes. Van hetzelfde materiaal stonden er binnen twee banken, waarop we plaats konden nemen. Dat hulsje zie ik nog voor me.

Aan de wand tegenover ons hingen een tiental soorten geweren in een rek. Er hing zelfs een jungle-karabijnje tussen, precies zoals bij ons (stip) Willy van der Gouw er één had. Links en rechts van ons nam een

wacht plaats, met het geweer op de knieën.

Door de open deur zagen we buiten een pelopper op een motortje springen (een rode Eysink) en de enveloppe in zijn tas steken. Dan reed hij knetterend het binnenland in. Het lange wachten begon en we voelden ons behoorlijk opgelaten in deze toch wel bizarre situatie. Hebben wij getracht een gesprek aan te knopen met die wacht? Hebben we iets gedronken? We moeten een behoorlijk droge keel hebben gehad en niet alleen van de dorst. Hadden we überhaupt wel een veldfles bij ons? Ik graaf naarstig in mijn herinnering, maar vind geen antwoorden. Na een eindeloze tijd kwam het roole motortje weer aanspetteren en ik kreeg een nieuwe enveloppe. Einde van de visite. Maar de spanning steeg. Nu moesten we hen onze kwetsbare ruggen gaan toewenden. Er moest maar een onstuimige jonge pelopper achter die mitrailleur springen.... Op eieren zakten we de helling af in de wetenschap dat we in het schootsveld een ideaal doelwit vormden. Eindelijk weer boven weet ik nog dat ik dacht: "niet de pas versnellen en vooral niet omkijken, gun ze dat niet". En het bleek mogelijk te zijn om 'm te knijpen en tegelijkertijd een stukje waardigheid op te houden. Pas na een kromming van de weg moest de ontspanning zijn opgetreden. Hier houdt ook mijn herinnering abrupt op.

Ad van Hooijdonk / 2-6 RI
Noordsingel 15
4611 SB Bergen op Zoom
Tel: 0164-233871

NATIONAAL FONDS
VOOR VRIJHEID
EN VETERANENZORG

"De bijdragen van de BankGiro Loterij
en de Lotto maken het werk van
het Nationaal Fonds voor
Vrijheid en Veteranenzorg mogelijk".

Lotto®

BankGiroLoterij

SOBAT

RUST en REGELMAAT

Brief vanuit Curaçao

Bij het lezen van deze titel komen misschien allerlei gedachten en gevoelens naar boven, zoals "wat soft, of "wat mooi", "apart".... Wat moet en kan ik hiermee? Hopelijk heb je de moed om verder te lezen. Wellicht heb je er iets aan of kun je er iets mee voor jezelf, voor je werk, voor je gezin, voor je vrienden of voor wie ook die je op je weg ontmoet. Zegt de volksmond niet: "Een gezonde geest in een gezond lichaam". Zijn beiden niet de voorwaarde voor een gelukkig, vrede- en vreugdevol leven? Ik wil het niet hebben over lichamelijke gezondheid. Daar kan een arts je beter bij helpen. Ook heb ik het niet over psychische gezondheid. Wend je dan tot een psycholoog, psychotherapeut of psychiater. En om financieel je zaken op orde te krijgen, kun je ook beter terecht bij iemand die daar verstand van heeft. Mijn invalshoek is geestelijke gezondheid. Wetend dat er een nauwe relatie bestaat tussen hart en ziel is duidelijk aangetoond door de moderne wetenschappelijke studies. Elke mens heeft een hart en ziel. De laatste is zijn diepste kern van waaruit de mens denkt, voelt en handelt. Dit gebeurt bewust of onbewust. Spiritualiteit houdt zich bezig met de balans tussen het dagelijkse leven en de ziel. Een spirituele dimensie kan een genezingsproces ondersteunen. Ik wil niet dwepen met spirituele ervaringen. Dergelijke mensen hebben soms geen vat op het concrete leven. Spiritualiteit kan soms ook een vlucht zijn uit de chaos van je eigen leven.

Toch kom ik soms mensen tegen bij wie hun spiritualiteit bijna of volledig dood is. Hun dynamiek en creativiteit zijn nog zelden aanwezig. Ze stralen niets meer uit. Ze durven amper echt te leven omdat ze een arm geestelijk leven hebben. Ze worden vroeg of laat lichamelijk en of geestelijk ziek. Ze vereenzamen. Relaties lopen stuk. Ze hebben weinig of geen plezier in hun werk. Kortom; ze vinden hun draai niet echt in dit leven.

Enkele gevolgen hiervan zijn ego-centrisme, individualisme, oppervlakkigheid, vluchten in alcohol en werk. Anderen vluchten in uitgaan, ongecontroleerde seks, neerslachtigheid en depressie. Ze verdringen alles in zichzelf uit angst zichzelf onder ogen te willen zien. Ze zijn bang zichzelf, dan wel door anderen, een spiegel voor te houden.

Verblind of twijfelachtig gaan ze door het leven. Ze hebben een mager zelfbeeld of een te groot ideaalbeeld. Sommigen kijken de toekomst argwanend aan.

Misschien denk je, dat klopt wel, maar als dit zo is wat kan ik daar zelf aan doen?

Hieronder volgen enkele gezond makende elementen die bij mij hebben gewerkt en nog werken. Als gepensioneerde aalmoezenier, die al twee jaar op Curaçao mag wonen, heb je wat meer tijd om te denken en te reflecteren. Zo ben ik me meer bewust geworden van wat mij gezond heeft gemaakt en houdt. Dit alles heb ik mogen ontvangen via studie, ervaring, lectuur, goede vrienden, partner, familie, de bijbel en het geloof in Jezus Christus. Met dit alles ben ik in de loop van mijn leven in gesprek getreden. Door deze communicatie met veel geduld aan te gaan, vindt je geleidelijk meer en meer jouw weg. Bij volhouden zul je antwoorden vinden op je diepe levensvragen. Ze maken je gezond naar lichaam en geest. Voor elke mens is dit verschillend en aan jou de keuze met welke elementen je wil beginnen. Kies één of meerdere die bij jou passen. Je moet alleen naar jezelf durven kijken. Je gaat in gesprek met jezelf en als het kan met iemand waarvan je houdt, die je vertrouwt en waarvoor je geen schaamte hebt. In meditatie en gebed kan ook God, onze Vader, zo iemand voor je zijn. Zonder voorwaarde mag je met alles wat je ziel bezwaart terecht. Alles mag je aan zijn voeten neerleggen of je nu gelooft of niet.

Nu volgen tien geestelijke recepten:

1. Als je de dag en het jaar volgens een vast ritme vorm geeft, dan zorgt dat voor veiligheid en betrouwbaarheid zoals het ritme van de natuur, je biologisch ritme, ritme van kerkelijk jaar enz.
2. De mens heeft houvast en wortels nodig om gezond te zijn en heeft baat bij niet teveel veranderingen, al vraagt de huidige tijd om flexibiliteit en mobiliteit.
3. Innerlijke orde heeft uiterlijke orde als voorwaarde. Chaos maakt ziek. Alleen degene die in zijn omgeving alles geregeld heeft, zal ook innerlijk tot rust komen en makkelijker contact leggen met andere mensen.
4. Tot jezelf komen begint met het accepteren van je situatie, die

vervolgens loslaten, één en nieuw worden door stille, meditatie, communicatie, gebed en bewegen...

5. Dagelijkse rituelen die bij het opstaan al beginnen, wekelijkse en jaarlijkse rituelen geven een houvast, energie, tijdswinst en rust.
6. Grenzen aan jezelf en anderen stellen en bewaken en daarbij de grenzen van anderen respecteren.
7. Als je een probleem hebt, moet je de tijd nemen om erover na te denken. Je moet echter ook dingen accepteren, zoals conflicten. Zie deze zorgvuldig onder ogen en ga er niet voor op de loop.
8. Aanvaard dat leed en verdriet bij het leven horen.
9. Verzoen je ermee dat je maar heel gewoon bent. Je kunt niet altijd de beste, de mooiste of de meest intelligente zijn.
10. Gun jezelf de tijd om jouw weg te vinden in dit leven. Neem geen fundamentele beslissingen in crisistijd. Zie alles wat in jou leeft onder ogen. Laat dit toe, stop het niet weg maar aanvaard het. Het is iets van jou, het hoort bij jou.

Dit zijn enkele recepten. Eenmaal deze ingenomen en geïntegreerd in je leven, hoef je geen tweede recept te komen ophalen. Rust en regelmaat realiseren in je leven zijn een opdracht, elke dag opnieuw. Goede moed.

Curaçao, januari 2010

Luc Claus

Aalmoezenier bd

Aan het eind...

Er waren eens drie mensen: Iedereen, Iemand en Niemand. Op een dag moest er een belangrijke opdracht worden vervuld. Iedereen dacht dat Iemand het wel zou doen. En hoewel Iedereen het kon, deed Niemand het. Hierdoor werd Iedereen boos, omdat het de taak van Iedereen was en Niemand het had gedaan. Iedereen dacht dat Iemand het had kunnen doen, maar Niemand had zich gerealistiseerd dat niet Iedereen het wilde doen. Aan het eind beschuldigde Iedereen Iemand omdat Niemand deed wat Iedereen had kunnen doen.

Weet je nog van die hete hulzen?

In 1946 verleende onze brigade-werkplaats in Indië technische bijstand aan de konvooitochten Batavia/Bandoeng. Op die route, vooral bij de Poentjakpas, kon het er soms heftig aan toe gaan.

Uit een dump bij Buitenzorg hadden wij daarom een oude KNIL-gevechtswagen opgevist, weer rijdend gemaakt en van een bren als bewapening voorzien. Onder in de buik van het voertuig huisde de radioman, vanwege de hitte vrijwel naakt.

In 1970 kwam ik op Schiphol voor een reis naar een OVW-reünie in Glasgow.

Daar sprak iemand mij aan met: "Jij bent Van der Gaag"?

Mijn zichtbare verwondering nam de spreker weg met: "Weet je nog

van die hete hulzen"? Toen was ik opeens, na 24 jaar, terug op de Poentjakpas!

Bij een hevig treffen ging mijn bren luidruchtig tekeer, maar het geratel daarvan werd ruim overstemd door een gebrul van pijn van onderuit de gevechtswagen. Daar werd de vrijwel naakte radioman bedolven onder de hete hulzen, die mijn bren uitspuwde. De man die mij op Schiphol aansprak, bleek de radioman van de Poentjakpas!

Eveneens op weg naar de Glasgow-reünie.

F. v.d. Gaag

Reünie

Verbindingsafdeling B-Divisie Semarang N.O.I.

Datum: Donderdag 22 april 2010
Lokatie: Kumpulan, Huize Bronbeek te Arnhem
Info: Carl Broeckhuysen,
tel. 030-2889837, E-mail:
cvanbroeckhuysen@casema.nl
of Klaas van Vliet,
tel. 0348-414858

5-3 R.I. (LAATSTE REÜNIE)

Datum: Woensdag 12 mei 2010
Lokatie: Engelbrecht van Nassaukazerne te Roosendaal
Info en aanmelding:
J.A. Blanker, Meestoof 190,
4331 VE Middelburg,
Tel. 0118-627285

3-9 R.I.

Datum: Vrijdag 16 april 2010
Lokatie: Johannes Postkazerne te Havelte
Info: P.H. Dijkstra,
tel. 0515-417706,
E-mail: fhdijkstra@home.nl

1-8 R.I. (OVW)

Datum: Woensdag 21 April 2010
Lokatie: Generaal Spoorkazerne te Ermelo
Aanmelding: Gaarne direct i.v.m. opgave aantal deelnemers
Info: J.D. Gunnink, Wilgenstraat 3,
8266 AS Kampen,
Tel. 038-3314017

4-2 Garde Regiment Jagers

(50^e en laatste reünie)
Datum: Woensdag 21 april 2010
Lokatie: Kumpulan Bronbeek te Arnhem
Info: Anthon van Hengel, tel.
0411-641461

5-1 R.I. (Stafie en Pioniers)

Datum: Donderdag 6 mei 2010
Lokatie: JWP kazerne te Assen
Ook andere 5-1-R.I.'ers zijn welkom.
Info: H. Wieringa, Steenstraat 2-G,
9646 BA Veendam,
Tel. 0598-613867,
E-mail: hwieringa25@hetnet.nl

432e Bat. Inf. (7-1 R.I.)

Datum: Donderdag 9 september 2010
Lokatie: JWP kazerne te Assen
Info: R. Grit, Balloo 90,
9458 TD Balloo,
Tel. 0592-241361,
E-mail: r.grit3@kpnplanet.nl

Op zoek naar....

Loes zoekt Adrie Broer. Op 14 november 1950 was hij de plaatsvervanger van de bruidegom op het stadhuis te Soerabaja, Indonesië. Adrie Broer was sergeant bij de KL en moet nu 83 jaar zijn. Destijds woonde hij in de Wierlingstraat 16A te Rotterdam. Reacties naar: Loes Jamin, Verdriestraat 5, 6245 GL Eijsden. Tel: 043-4091757.

Nieuw-Guinea

Gerard Kortekaas heeft nog enkele nummers over van het twee maandenlijkse blad Nieuw-Guinea van de jaargangen 1954 t/m 1962. Hij is op zoek naar een verzamelmapper voor deze bladen. Zo mogelijk kan er ook geruild worden voor andere boeken over Nieuw-Guinea. Voor informatie gaarne contact op nemen met Gerard Kortekaas, telefoon 0174-412584,
e-mail: togeka@kabelfoon.nl

SORBAT

Verenigingsnieuws

Friesland

Secr. E. Moorlag, Offermar 48,
8039 CM Leeuwarden
Tel. 058-280048
E-mail: henkmoorlag@upcmall.nl
Soc. Comm. Tel. 0514-522107

Als u deze "SOBAT" in de bus krijgt, gaan wij ons gereed maken voor het voorjaar. De dagen worden langer en de duisternis wordt steeds korter en zo gaan de jaargetijden aan ons voorbij, ons hele leven lang. Zelf heb ik er altijd moeite mee dat het zolang donker is en dan die winter met veel sneeuw. Je bent opgesloten in je eigen huis, zodat ik altijd weer uitzie naar het voorjaar en de dagen weer beginnen te lengen. U zult zich misschien afgevraagd hebben waarom in de twee laatste nummers van "SOBAT" geen nieuws van de afdeling Friesland is gepubliceerd. Ik moet u zeggen: "Er was geen nieuws, of u wist het al en dan is het ook geen nieuws meer". Wat ik U wel kan vertellen is dat het bestuur van VOMI-Friesland het programma voor 2010-2011 klaar heeft.

U mag de volgende data in uw agenda plaatsen voor de regionale bijeenkomsten:

13 april	Jaarvergadering te Joure in "t Haske".
21 mei	Heeft de reiscommissie een boottocht georganiseerd.
25 augustus	Kranslegging bij het Indië-monument in het Rengerspark te Leeuwarden.
16 september	Weduwenmiddag op de vliegbasis Leeuwarden.
19 oktober	Bijeenkomst in Oudwoude.

16 november Bijeenkomst in Workum.

Ik wil u graag wijzen op onze Algemene Ledenvergadering. Het zou prachtig zijn om u in "t Haske" te Joure te mogen begroeten. Denkt U ook aan onze bootreis over de prachtige Friese meren? Voor alle bijeenkomsten ontvangt u nog een uitnodiging. Voor onze zieken: wees sterk en houd moed, ook al is het moeilijk.

Henk Moorlag

Limburg

Secr. Theo Maas, Puccinplein 7,
6371 LV Landgraaf
Tel. 045-5327394
E-mail: themaas@home.nl
Soc. Comm. (and) 045-5327394

Uw secretaris valt maar meteen met de deur in huis. Was u van plan de Jaarvergadering te bezoeken en heeft u tot nu toe verzuimd zich op te geven? Ja, dan is dit, nu deze "SOBAT" bij u in de bus valt, absoluut de laatste gelegenheid dit alsnog te doen. Het bestuur hoopt dat de Jaarvergadering op 13 april in Kessel goed zal worden bezocht. Na afloop van deze Jaarvergadering zal er, zoals reeds langer bij u bekend is, een koud buffet worden aangeboden op kosten van de vereniging. De drankjes zijn voor eigen rekening. Voor de rest van het programma in 2010 verwijs ik u naar "SOBAT" nr. 128/februari 2010.

Zoals altijd vragen wij u ook nu weer ons op de hoogte te willen houden met betrekking tot ziekte van onze

leden. Misschien kunnen wij dan toch nog iets bijdragen aan de verlichting van het lijden of anderszins van deze personen en/of zijn omgeving. Een beetje aandacht kan soms kleine wonderen verrichten.

Heeft u de contributie voor 2010 nog niet betaald? Doet u dit dan s.v.p. zo spoedig mogelijk!

Theo Maas

Noord-Brabant Oost

Secr. J. v.d. Ham, Buusplaats 10,
5058 HK Tilburg
Tel. 013-5400380/Fax: 013-5400381
E-mail: voml.nbo@veteranen.nl
Soc. Comm. Tel. 0412-623513

Dit keer is er welig nieuws te melden. Al onze aandacht is gericht op de contributie-inning, de jaarlijkse ledenvergadering en onze reünie in Oirschot. Als u deze "SOBAT" ontvangt zijn al deze werkzaamheden achter de rug. In het volgende nummer zult u dan de resultaten daarvan kunnen lezen. Verder houden wij ons aanbevolen voor suggesties en voorstellen voor de te houden contactmiddagen.

J. van der Ham

Noord-Holland

Secr. Ad Bouterse,
Lindenlaan 110,
1741 TX Schagen
Tel. 0224-215621
E-mail: ad.bouterse@hetnet.nl
Soc. Comm. Tel. 023-5283097
E-mail: nbaan@tiscali.nl

Heerhugowaard

Op maandag 8 februari 2010 hielden wij een bijeenkomst in het ontmoetingscentrum "De Brink" aan de Middenweg 168 in Heerhugowaard. Ca. 50 personen waren aanwezig, iets minder dan de laatste jaren, misschien uit angst voor het wisselvallige weer. Om precies 11.00 uur, na een minuut stilte voor de ons overleden vrienden, opende de voorzitter de bijeenkomst. Hij heette allen welkom en deed in de vergadering de volgende mededelingen:
- Hij bedankte de leden voor de vele goede wensen die het bestuur met de Kerst en Jaarwisseling mocht ontvangen.

- Hij deelde mee dat de Nationale Herdenking in Roermond dit jaar op zaterdag 4 september zal worden gehouden.
- De aanmeldingen voor Wageningen moeten **voor 1 maart 2010** ingediend worden bij de secretaris van VOMI-Nederland, Van Hobokenhaven 63, 2993 HH Barendrecht. Voor meer info zie "SOBAT" Nr. 128.
- De volgende veteranendagen zijn:
  - 12 juni in Broek op Langedijk, aanvang 11.00 uur.
  - 21, 22 of 23 juni in Heerhugowaard. Is nog niet definitief bekend.
  - 24 juni in Schagen, aanvang 16.00 uur.

De inwonende sobats van genoemde plaatsen krijgen van de gemeente bericht.

De aangekondigde film moest wegens het ontbreken van een beamer worden afgelast. Na de verloting begonnen de deelnemers om ca. 15.00 uur huiswaarts te keren.

A.J. Bouterse

Overijssel

Secr. J. Oldenbeuwing,
Reiger 27,
8103 AL Raalte
Tel. 0572-358947
E-mail: j.oldenbeuwing@versatel.nl
Soc. Comm. Tel. 0572-358947

Van de bestuursafdeling

De eerste bijeenkomst in het nieuwe jaar is geweest. Ongeveer 30 personen hebben de moeite genomen om de receptie te bezoeken. De weersomstandigheden waren van dien aard dat er best wat meer leden hadden mogen zijn. Je wilt als bestuur graag een zo goed mogelijke opkomst (teken van een bloeiende vereniging) doch door omstandigheden is de praktijk vaak anders. Het was een praatmiddag, dus geen entertainment en het was best gezellig, onderlinge contacten heeft ieder mens nodig.

Bijeenkomst

Woensdag 21 april in C.R. "De Viersprong" Burg, Bachsloot 6, 7711 ZC Nieuwleusen. Telefoon: 0529-481496. Aanvang: 13.30 uur. Geen verloting!! **Algemene Ledenvergadering.** We hopen dat velen deze vergadering zullen bezoeken, we willen o.a. praten over het invullen van de VOMI-middagen. Het

bezoekers-aantal loopt terug en de kosten stijgen. We hopen samen tot een oplossing te komen. Parkeren bij "De Viersprong" is geen probleem, er is volop ruimte in de omgeving en in het centrum.

Dit is de laatste bijeenkomst voor de zomervakantie. In de "SOBAT" nr. 130 hoop ik u meer te kunnen vertellen. Een hartelijke groet aan allen en van harte beterschap aan al onze zieken. Laat uw sociaal commissaris weten wanneer u ziek bent, zodat wij u kunnen bezoeken.

J. Oldenbeuwing

De Veluwe

Secr. F.T. Dürst Britt,
Eperweg 21, 8181 ET Heerde
Tel. 0578-691646, fax 0525-657336,
e-mail kva325@artillerie.nl
Soc. Comm. P. Holsbergen, tfn
0578-575935,
e-mail p.holsbergen@hetnet.nl

Na een gezellige nieuwjaarsreceptie in het AMT te Stroe waarbij ook andere veteranenverenigingen uit de regio waren uitgenodigd, werden we in kennis gesteld van het overlijden van onze sobat Jan Huizinga (84 jaar) uit Apeldoorn. Hij was OVW-er en diende bij 1-12 RI bij de X-Brigade op Oost-Java. Bij het afscheid en de crematieplechtigheid was niet alleen onze afdeling vertegenwoordigd, maar was er ook een erewacht van de Bond van Wapenbroeders aanwezig. Degenen die mij een e-mailadres voor internet hebben gegeven, zijn via de computer direct geïnformeerd. Heeft u geen bericht ontvangen, meldt u zich dan op mijn e-mailadres kva325@artillerie.nl. (Ook voor leuke berichten). In het 4e kwartaal van vorig jaar hebben we een proef genomen met het buddy-systeem om met 3 personen elkaar te gaan bellen omstreeks de 1e, de 11e en de 21e van de maand. Hartelijk dank voor de moeite en het inleveren van uw reactieformulier. Er zijn 180 brieven verzonden, daarvan zijn er 110 terug ontvangen en verwerkt met als uitslag 87 voor, 14 tegen (de rest betrof bericht van overlijden en opzegging). **WE GAAN DUS DOOR!** Onze sociaal commissaris, Peter Holsbergen, zal de groepen nader bezien en een presentatie geven bij VOMI-Nederland om dit mogelijk landelijk op te starten. Volgens de statuten van VOMI 'De Veluwe' is de vereniging opgericht op 8 juni 1990 en we bestaan derhalve

nu 20 jaar. We gaan dit met onze leden vieren op woensdag 2 juni a.s. (let op: de datum is een week verschoven!) met een BBQ-bijeenkomst met muziek in de Officierscantine op het Artillerie Schietkamp in 't Harde. Degenen die niet kunnen komen, hopen we thuis met een jubileumatentie te verrassen. U krijgt nader bericht.

De eerstvolgende bijeenkomst is op woensdag 14 april in het AMT te Stroe en ik hoop velen van u te zien op onze Jaarvergadering (en verloting), inloop vanaf 13.30 uur, aanvang om 14.00 uur en einde omstreeks 16.00 uur.

F.T. Dürst Britt

Zuid-Holland Noord

Eind maart/begin april heeft u onze voorjaarsbrief ontvangen waarin we u o.a. geïnformeerd hebben over de komende Algemene Ledenvergadering op 11 mei in het gebouw van de Delftse drumguards, Estland 2, 2613 JX Delft (onder het viaduct).

Er zijn belangrijke agendapunten en het bestuur hoopt dan ook dat deze vergadering uw aandacht zal hebben en dat wij u daar kunnen begroeten. Twee bijeenkomsten hebben wij inmiddels gehouden, waarbij de opkomst in Alphen a/d Rijn (niet-tegenstaande 57 persoonlijke uitnodigingen) erg is tegengevallen. Ook voor het schieten in Zoetermeer was een matige belangstelling en dat zijn ontwikkelingen waarmee we in de toekomst rekening moeten houden. 14 april zijn we in Roelofarendsveen in de Pepersteeg, Noordeinde 167, 2371 CR Roelofarendsveen en op 18 mei in Wassenaar in het wijkgebouw aan de Zonneveldweg 55A, 2242 XW Wassenaar. Gaarne attenderen wij u op de spontane bijeenkomsten die op de derde dinsdag van elke maand gehouden worden in restaurant/bar "De Engel" aan de Heerenweg 386 in 2161 DG Lisse. Voor elke bijeenkomst geldt: zaal open 13.30 uur, aanvang 14.00 uur.

J.W. de Jong

Zuid-Holland Zuid

Secr. D. Mennens, Lijsterlaan 12
3055 CH Rotterdam
Tel./Fax: 010-4188239
E-mail: d.mennens@zonnet.nl
Soc. Comm. Tel. 010-4340970
E-mail: w.roza3@kpnplasn.nl

Van de voorzitter

Ondanks de weersomstandigheden waren er toch nog zo'n 75 belangstellenden op onze Nieuwjaarsreceptie in het Partycentrum in Ridderkerk om elkaar alle goeds voor het Nieuwe Jaar te wensen.

Ook andere verenigingen gaven blijk van belangstelling. Bond van Wapenbroeders afd. ZH-ZO, VOMI Z-H Noord, AVOM Z-H, namens de "7 December" Divisie aoo Boes (opvolger van aoo E. Falck) en Mara Kelder. En van zeer ver de voorzitter van VOMI-NL, Leen Noordzij. Helaas misten we Mevrouw J. Hermans, burgemeester van Ridderkerk, die nu benoemd is tot burgemeester van Almelo. We zullen haar node missen. We hadden nu een witte Kerst maar dat zijn we niet meer gewend want banyak oetjang kapok tetapi tidak kereta api, maar in Siberië reden de treinen wel. In het jaar 2009 verloren we 49 sobats door overlijden en zij zullen op de komende ALV worden herdacht. De inkomsten zullen gaan dalen maar de uitgaven niet en ik doe daarom een beroep op de overblijvers: **"Blijf bij ons en zeg niet op"**. De werkgroep VOMI Z-H Noord en Zuid vordert gestaag met het maken van een draaiboek voor samensmelting van beide verenigingen op het moment dat dit nodig is.

Voor het jaar 2010 zijn we alweer druk bezig. We hebben de gezamenlijke bijeenkomst met de Bond van Wapenbroeders afd. ZH-ZO gehad op 23 februari 2010 in het Hervormd Centrum te Hardinxveld-Giessendam. Op 8 april 2010 heeft het bestuur rekening en verantwoording afgelegd over het afgelopen jaar op de ALV in Partycentrum De Graaf.

In mei is er weer een busreis gepland, maar door afzegging van commandant Vliegbasis Woensdrecht zijn we op zoek naar een andere locatie.

In september en november zijn er ook weer contactmiddagen. Een ieder krijgt per post of e-mail nog bericht. (Onze oproep voor e-mailadressen leverde tot nu toe 150 adressen op en dat laat zien dat veteranen ook met de tijd meegaan). Zorg dat u er bij bent en blijft!

H.H.M. Mergler

Drenthe/Groningen

Secr. J. Krikke, Marnepad 36
9406 TM Assen. Tel. 0592-357140
E-mail: jaapvanale@veteranen.nl
Soc. Comm. Tel. 0598-422389

Padang

In "SOBAT" nummer 128 meldde Klaas de Jong dat gestart kon worden met de restauratie van het veteranenmonument in Padang. Deze regio is het afgelopen jaar getroffen door een zeer zware aardbeving, waarbij veel slachtoffers vielen en gebouwen geheel of gedeeltelijk werden vernield. Padang is voor veel Indië-veteranen, met name van 5-1 R.I., bekend terrein. De protestante kerk in deze mooie havenstad is na verwoesting in 1948 geheel herbouwd. Een prachtige plaquette werd ter herinnering aangebracht. Tijdens een bezoek, ruim 45 jaar daarna, werden foto's gemaakt. Tijdens een gezellige middag in Stulfzand ontving ik bijgaande foto's, de herbouwde kerk en de plaquette.

Adressen

Dat leden in Drenthe en Groningen hun zaakjes goed voor elkaar hebben, weten wij natuurlijk wel. Na het versturen van de acceptgirokaarten in de eerste week van januari, is er nog niet één onbestelbaar teruggekomen. Veel dank zijn wij daarom aan al onze leden verschuldigd.

Jaarvergadering

Onze jaarvergadering in "Kasteel Schorlinghuys" in Spier is heel kort na het verschijnen van deze "SOBAT". De voorbereidingen zijn dan voorbij, alle leden zijn geïnformeerd en wij verwachten een goede vergadering en een gezellige middag.

Overige activiteiten

Het bestuur heeft de eerste contacten weer gelegd in de Johannes Postkazerne in Havelte en in de Johan Willem Prisoekazerne in Assen voor de veteranendagen. De uitnodigingen hiervoor gaan binnenkort de deur uit en we weten zeker: Er komt géén "retour afzender".

Jaap Krikke

Rivierenland/ Oost Gelderland

Secr. Frits Hupje
Dijkstraat 59
6681 VW Bemmel
Tel. 0481-462624
E-mail: f.hupje@hetnet.nl
Soc. Comm. Tel. 0246-961253

Het bestuur verzoekt de leden die de contributie voor het jaar 2010 nog niet hebben overgemaakt zeer vriendelijk dit zo spoedig mogelijk te doen.

Dw penningmeester wacht er op.

F. Hupje

Herdenking

De Stichting Indië-Monument Appingedam houdt op 26 april 2010 de herdenking ter nagedachtenis van 4 militairen uit de gemeente Appingedam die in de periode 1945-1950 in Nederlands-Indië zijn omgekomen. De plichtigheid vindt plaats op de begraafplaats "Stilleweer" en vangt aan om 14.30 uur, de afsluiting is om 16.00 uur. U bent vanaf 13.30 uur van harte welkom in de koffiekamer van het crematorium "Stilleweer", Stilleweesterweg 1 te Appingedam.

SOCIALE COMMISSIE

Voorzitter/secretaris
Wij P.J. Patist
Stellingenweg 104
8475 EJ Nijshofpade
tel. 0561-688772
mobiel 06-15100579
fax 0561-475873
E: vomi-soccom@kpnmail.nl

**Vice-voorzitter/
Budgethouder FSZ**
Theo H.A. Rump
Albatrosstraat 14
2352 EG Leiderdorp
Tel. 071-5416806
E-mail:
Theorump@gmail.com

Coördinator monumenten
Ger de Jong
Rozenlaan 41
2995 AS Heerjansdam
Tel. 078-6771902

stichting
veteranen
platform

aangestoten bij

SOCIAAL COMM

Drenthe-Groningen
M.P. de Boer
Hooftweg 67
9826 AB Schildwolde
tel. 0698-42 23 89

Noord-Brabant-West
P. Looyen (wnd)
Cameedijk 1
4706 EG Roosendaal
Tel. 0165-580546

Utrecht't Gooi
Eppo R. Schweertman
Lutherhof 37
1216 KR Hilversum
tel. 035-6 21 78 09

Limburg
Theo Maas (wnd)
Puccinplein 7
6371 LV Landgraaf
themaas@home.nl

Veluwe
P.H.J. Holsbergen
Berkenoord 107
8172 AR Vaassen
Tel. 0578-575535
p.holsbergen@hetnet.nl

Overijssel
Jocel Oldenbeuving
Reiger 27
8103 AL Realte
tel. 0572-95 89 47
E-mail:
j.oldenbeuving@versatel.nl

Noord-Brabant Oost
Antoon P. Pennings
Thorbeckestraat 101
5344 SM Oss
tel. 0412-62 35 15
antonpenning@hetnet.nl

Zuid-Holland Noord
Eduard d'Haan
Kennedylaan 15
2324 ES Leiden.
Tel. 071-5763418

Zeeland
J. Koet
Laan van Barbestein 8
4451 AH Helikenszand
tel. 0113-561738

Noord-Holland
Nico Baan
Molenwerfslaan 58
2103 TE Heemstede
Tel. 023-5283997
E-mail: nbaan@tiscali.nl

Zuid-Holland Zuid
W.A.J.K. (William) Roza
Hoornackstraat 9
3131 VG Vlaardingen
tel. 010-4 340 970
w.roza3@kpnplanet.nl

Friesland
Hans N. Blom
Gerben Ypmastraat 13
8723 CP Koudum
tel. 0514-52 21 07

Noord-Oostpolder
Kees Caljé
P.A. straat 23
8307 BB Ens
Tel. 0527-251470

**Rivierland/
Oost Gelderland**
A. Ebben
Scheidingsweg 5
6585 KD Mook
tel. 0246 - 96 12 53

FONDS SOCIALE ZORG

Beheerder Toko, P.R. en Voorlichting
J. (Sjef) Franken
Spuistraat 1, 3114 CR Schiedam
Tel. 010-4736186, sjef.franken@versatel.nl
Budgethouder Theo H.A. Rump, adres zie boven

Postzegels
J. Hoevelaken
Weerdestein 175
6714 CN te Ede
Tel. 0318-614557

VOM (Noord Veluwe/Oostelijk Flevoland)
Paul P.G. Gommers
Alb. Neuhuylaan 23
8072 HJ Nunspeet
Tel. 0341-254231
E-mail: p.gommers60@upcmail.nl

Postzegels, gebruikt of ongebruikt, binnen- of buitenland, alsmede telefoonkaarten en sigarenbandjes, bewaar ze en stuur ze naar: J. Hoevelaken, Weerdestein 175, 6714 CN te Ede, tel 0318 - 614557.

De opbrengst komt volledig ten goede van het Fonds Sociale Zorg VOMI - Nederland.

SOCIALE COMMISSIE VOMI Fonds Sociale Zorg

Draag bij aan de herkenbaarheid van de VOMI en draag daarom ons borstembleem en de VOMI stropdas bij alle officiële VOMI gelegenheden.

Artikelen zijn te verkrijgen via de VOMI stand of via bestelling bij de beheerder van de VOMI stand:

VOMI Borstembleem	€ 7,00	VOMI wapenschild, mahonie	€ 19,00
VOMI Stropdas donkerblauw/ donkerrood	€ 11,50	VOMI manchetknopen, per paar	€ 10,00
VOMI Condoleancekaart	€ 1,25	Draaginsigne Veteranen (klein model)	€ 8,00
Demobilisatie-speld verguld	€ 6,00	OVW draaginsigne met surete verguld en inclusief ministeriële beschikking	€ 7,50
Demobilisatie dasclip	€ 7,50	1.50 meter rood, wit, blauw lint (met opdruk VOMI en logo)	
VOMI kruidenbitter	€ 10,00	voor opmaak bloemslukken	€ 7,50 per lint
VOMI borrelbekertje (telescopisch)	€ 10,00	Gedichtenbundel met CD	
VOMI schrijfmop met logo	€ 8,50	van mevr. A. Steenstra	€ 7,00
VOMI pillendoosje	€ 2,50		
VOMI pennenset	€ 10,00		

Prijzen zijn per stuk en bij elke bestelling worden voor verzending de porto kosten berekend.

De artikelen zijn te verkrijgen in de VOMI stand of bij:

Sjef Franken, Spuistraat 1, 3114 CR Schiedam, tel 010-4736186 of 06-51580957.

Via @mail: sjef.franken@versatel.nl

Budgethouder: ING Rekeningnummer 61 31 844 ten name van VOMI Nederland/Fonds Sociale Zorg te Leiderdorp

Postzegels, gebruikt of ongebruikt, binnen of buitenland, alsmede telefoonkaarten en sigarenbandjes, bewaar ze en stuur ze naar: **J. Hoevelaken, Weerdestein 175, 6714 CN EDE, tel 0318 - 614557.**

De opbrengst komt volledig ten goede van het Fonds Sociale Zorg van VOMI Nederland

Gecombineerde jaarlijkse bijeenkomst

Op 11 maart jl. heeft het gecombineerde jaarlijkse overleg plaatsgevonden met de secretarissen, penningmeesters, sociaal commissarissen en ledenadministrateurs van de regionale lidverenigingen van VOMI-Nederland. Plaats van handeling was de Kumpulan op het landgoed Bronbeek te Arnhem.

Van de zijde van het bestuur van VOMI-Nederland waren hierbij aanwezig de heren K.J. Orsel, A. Luijendijk, W.P.J. Patist, A.M. Mol en Th.H.A. Rump. Aanwezig waren ook mevrouw G.M. Nattekaas-Determan (centrale ledenadministratie) en de heer J. Franken (beheerder VOMI-TOKO).

Ondanks 8 afmeldingen waren toch nog 58 vertegenwoordigers van de regionale lidverenigingen aanwezig.

Na een woord van welkom door de heer K.J. Orsel (dagvoorzitter) werden met een minuut stilte de gesneuvelde en overleden sobats herdacht.

Een groot deel van deze bijeenkomst bestond uit informatieverstrekking en informatie-uitwisseling. Zaken die hierbij aan de orde kwamen waren o.a.: ANBI-regeling, Wageningen 2010, Veteranen Platform, Veteraneninstituut, herdenking Roermond 2010, centrale ledenadministratie, subsidieverstrekking door V-Fonds, afdracht van de regionale lidverenigingen aan VOMI-Nederland, concept-jaarrekening 2009, samenwerking met andere veteranenorganisaties/verenigingen, declaraties en de "SOBAT".

Een belangrijk agendapunt was ook de goedkeuring van het Jaarverslag 2009 van de SOCCOM en het PSZ, waarbij bezorgdheid werd geuit mbt het interen op de reserve van het PSZ.

Om de onderkende financiële probleempunten te kunnen oplossen, werd verzocht om met voorstellen te komen die op de komende ALV van 20 mei 2010 tot een besluit zouden kunnen leiden. Een drietal relevante voorstellen werden hiertoe ter besluitvorming op 20 mei a.s. aangereikt.

Na de bekende voortreffelijke lunch in de Kumpulan sloot de dagvoorzitter na de rondvraag omstreeks 14.15 uur deze vlotte en ontspannen bijeenkomst af en wensde allen een goede thuisreis.

Th.R.

Lijst nieuwe leden

NAAM.....	WOONPLAATS.....	ONDERDEEL
DE HEER FREDRIKSZ R.E.H.	WIJRE.....	NNG 6 IB
DE HEER GOUDT A.G.	BREDA.....	Kon.Marine
DE HEER GRUISEELS M.H.S.	EINDHOVEN.....	41 RS NNG
MIR HAMMING F.J.	CORAL SPRINGS, U.S.A.	
DE HEER KOOL J.C.	OUD ALBLAS.....	41 RVA
DE HEER MULLER C.J.	ROTTERDAM.....	6 GRG 411 BI
DE HEER SARTON P.B.C.P.	MIERLO HOUT.....	Kon.Marine
DE HEER VERMAAT H.	RENESE.....	5 -3 RI

SOBAT

Tussenrapportage Sweep-project 2009

Op 1 januari 2009 is het Sweep-project formeel gestart en vanaf 1 maart 2009 was het voor veteranen mogelijk om hun dagboeken, fotoalbums, brieven etc. in te leveren bij één van de inzamelingspunten. In overleg met de veteranenorganisaties (VOMI, FIM, Band Oud Strijders "7 December"), CLSK en CZSK is een landelijk dekkend inzamelennetwerk opgesteld. Vrijwilligers verzorgen de inzameling. In eerste instantie werd een 'pilot' gehouden onder de leden van de veteranenorganisaties. Op diverse websites en in een aantal tijdschriften is een persbericht verschenen. Eind mei is er een brief, ondertekend door de plaatsvervangend-commandant CLSK, verstuurd naar ongeveer 1800 Luchtmachtveteranen. In juni 2009 zijn in *Checkpoint* en het programmaboekje van de Nederlandse Veteranendag artikelen verschenen waarin aandacht werd gevraagd voor het Sweep-project en waarmee een breder publiek werd bereikt dan

alleen de leden van de veteranenorganisaties.

Op 17 oktober 2009, de Open Dag van het NIMH, vond de eerste officiële overhandiging in het kader van het Sweep-project plaats. Voor deze gebeurtenis werden ongeveer 120 persoonlijke uitnodigingen verstuurd. In een artikel, aangeleverd door het NIMH, in *Checkpoint* en op de website van het Veteraneninstituut werd aandacht geschonken aan de open dag. Er werden twee collecties overhandigd aan de Inspecteur-Generaal der Krijgsmacht (vice-admiraal ir. M.A. van Maanen). Op de Open Dagen van de verschillende krijgsmachtdelen, de Nederlandse Veteranendag en de eerste Drentse Veteranendag was het NIMH vertegenwoordigd en werd er aandacht besteed aan het Sweep-project. Het NIMH verleende medewerking aan de documentaire 'Door soldatenogen' van het programma *Andere Tijden* van de NPS. Voor deze documentaire

heeft het NIMH diverse zaken aangeleverd. Een deel hiervan was afkomstig uit schenkingen in het kader van het Sweep-project.

In 2009 zijn er bij het NIMH ruim tachtig schenkingen binnengekomen in het kader van het Sweep-project. De binnengekomen schenkingen bestaan voornamelijk uit fotoalbums, dagboeken, losse foto's en brieven. Op de website van het NIMH (www.nimh.nl) kunt u onder het kopje "collecties" de inventarissen bekijken van collecties die inmiddels gereed zijn. Het gaat hierbij voorlopig om de collecties De Wit (482) en Vandebriel (493). Voor 2010 is het doel om het project onder de aandacht te houden en om de niet-georganiseerden te bereiken. Dit zal worden bereikt door uitingen in diverse media. Het is onze hoop om via dit communicatieplan een grote nieuwe groep te bereiken en zo een belangrijke slag te slaan in het bewaren van bijzonder historisch materiaal van Indië-veteranen.

Zeemanskoor "Overal"

Zeemanskoor "Overal", Show- en Amusementskoor uit de Kust-Duin- en Bollenstreek, zal ook dit jaar weer te beluisteren zijn tijdens de Veteranendag van de Koninklijke Marine op 9 juni a.s. te Den Helder.

Heeft u de nieuwe CD "Met Zeemanskoor 'Overal' de Wereld

rond" nog niet kunnen bemachtigen, dan is deze zeker daar te koop. Deze CD is een schitterend product geworden en is opgenomen bij Lar Music onder regie van 2 "oud" muzikanten van de Marinierskapel der Koninklijke Marine, Leen Robbemont en Jan de Rhoter.

Een nummer zoals de War Songs Medley en vele andere nummers zijn speciaal gearrangeerd voor "Overal". Zo hoort u ook Sailing in een Bolero-ritme zoals uitgevoerd door de Marinierskapel.

Bezoekt u eens onze site www.zeemanskooroveral.com en ga dan naar repertoire en klik daar de oranje gekleurde titels aan en u hoort en ziet schitterende fragmenten van onze nieuwe CD.

Op de CD zijn ook fragmenten te beluisteren waarin de pedal-steel gitaar een belangrijke rol speelt.

Wilt u info over het koor "Overal", dat kan bij: hennie.van.veenendaal@wanadoo.nl of via info@zeemanskooroveral.com

Bericht uit Canada

Op 14 juli a.s. hopen wij weer onze jaarlijkse picnic te houden in het Grand River Coservation park in Rockwood/Ontario. Alle VOMI-leden uit de regio en daarbuiten worden van harte uitgenodigd. Een ieder moet zelf voor eten en drinken zorgen. Aanvang picnic is 10.30 uur.

George Lodder

Kaderwet Veteranen

De ministerraad heeft 12 maart jl. op voorstel van staatssecretaris De Vries van Defensie ingestemd met de Kaderwet Veteranen. Deze wet geeft een wettelijke basis aan de activiteiten voor erkenning en waardering voor veteranen. Het wetsvoorstel is nu voor advies aan de Raad van State gezonden.

HORECAPLEIN CARNISSELANDE

Barendrecht

www.horecapleincarnisselands.nl

Hierlijk vertoeven

Het horecaplein is een unieke locatie in Carnisselande. Schitterend gelegen aan de Doortkensplas. Met een diversiteit aan restaurants en de parkeergarage onder het Havenhoofd

is er voor elk wat wils. De ondernemers rondom het Havenhoofd nodigen u graag uit de sfeer te komen proeven!

In iedere editie van Carnissea Nieuws besteden we aandacht aan het horecaplein en brengen we andere restaurants onder de aandacht.

U bent van harte welkom om zelf eens een kijkje te komen nemen!

